

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0400/2011

24.11.2011

ZIŅOJUMS

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Ārlietu komiteja

Referenti: *Marek Siwiec* un *Mário David*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	24
BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS	27
NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS	31
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	36
REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	41
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	45
PILSONU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS	50
KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS	53
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	56

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu (2011/2157(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303) un 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu „Partnerattiecības demokrātiskajai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011)0200),
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 11. marta paziņojumu „Plašāka Eiropa — kaimiņattiecības: jauna sistēma attiecībām ar austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm” (COM(2003)0104), 2004. gada 12. maija paziņojumu „Eiropas kaimiņattiecību politika — stratēģijas dokuments” (COM(2004)0373), 2006. gada 4. decembra paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu (COM(2006)0726), 2007. gada 5. decembra paziņojumu „Stipra Eiropas kaimiņattiecību politika” (COM(2007)0774), 2008. gada 3. decembra paziņojumu „Austrumu partnerība” (COM(2008)0823), 2008. gada 20. maija paziņojumu „Barselonas process — Vidusjūras reģiona valstu savienība” (COM(2008)0319), 2010. gada 12. maija paziņojumu „Eiropas kaimiņattiecību politikas novērtējums” (COM(2010)0207) un 2011. gada 24. maija paziņojumu „Dialogs par migrāciju, mobilitāti un drošību ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm” (COM(2011)0292),
- ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) attīstību kopš 2004. gada un jo īpaši Komisijas progresa ziņojumus par tās īstenošanu,
- ņemot vērā rīcības plānus, kas pieņemti kopīgi ar Ēģipti, Izraēlu, Jordāniju, Libānu, Maroku, Palestīniešu pašpārvaldi, Tunisiju, Armēniju, Azerbaidžānu, Gruziju un Moldovu, kā arī asociācijas programmu, kas pieņemta ar Ukrainu,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2010. gada 26. jūlija un 2011. gada 20. jūnija sanāksmju secinājumus par EKP un Ārlietu padomes (tirdzniecības jautājumi) 2011. gada 26. septembra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Austrumu partnerības dalībvalstu ārlietu ministru 2010. gada 13. decembra sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā 2009. gada 7. maijā Prāgā notikušās Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju un 2011. gada 29. un 30. septembrī Varšavā notikušās Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Barselonā 1995. gada 27. un 28. novembrī notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferences laikā pieņemto Barselonas deklarāciju, ar ko izveido Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību,

- ņemot vērā to, ka Briseles 2008. gada 13. un 14. marta Eiropadomē tika apstiprināts Barselonas process — Savienība Vidusjūrai,
- ņemot vērā 2008. gada 13. jūlijā Parīzē notikušās Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,
- ņemot vērā ES un Marokas Asociācijas padomes 2008. gada 13. oktobra secinājumus, piešķirot Marokai īpašu statusu,
- ņemot vērā ES un Jordānijas Asociācijas padomes 2010. gada 26. oktobra secinājumus, piešķirot Jordānijai īpašu statusu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (ENPI)¹,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra Rakstisko deklarāciju Nr. 15/2011 par Eiropas un Vidusjūras reģiona programmas „Erasmus” un „Leonardo da Vinci” izveidi,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 13/2010 „Vai jaunā Eiropas kaimiņattiecību politikas instrumenta ieviešanas sākums ir veiksmīgs un nodrošina rezultātus Dienvidkaukāzā (Armēnijā, Azerbaidžānā un Gruzijā)?”,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 18. jūlija Lēmumu 2011/424/KĀDP, ar ko ieceļ Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Vidusjūras dienvidu reģionā², un Padomes 2011. gada 25. augusta Lēmumu 2011/518/KĀDP, ar ko ieceļ Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Dienvidkaukāzā un saistībā ar krīzi Gruzijā³,
- ņemot vērā 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskatīšanu un par Eiropas kaimiņattiecību politikas dienvidu dimensijas pārskatīšanu (B7-0198/2011 un B7-0199/2011),
- ņemot vērā 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP)⁴, 2007. gada 15. novembra rezolūciju par EKP stiprināšanu⁵, 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu⁶, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par KĀDP galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem⁷, 2009. gada 19. februāra rezolūciju par EKPI pārskatīšanu⁸, 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Barselonas procesu — Savienība Vidusjūras reģionam⁹, 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par pieeju Melnās jūras reģionālās politikas jomā¹⁰,

¹ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

² OV L 188, 19.7.2011.

³ OV L 211, 27.8.2011.

⁴ OV C 287 E, 19.1.2006., 312. lpp.

⁵ OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

⁶ OV C 303 E, 13.12.2006., 760. lpp.

⁷ OV C 285 E, 26.11.2009., 11. lpp.

⁸ OV C 76 E, 25.3.2010., 83. lpp.

⁹ OV C 76 E, 25.3.2010., 76. lpp.

¹⁰ OV C 41 E, 19.2.2009., 64. lpp.

2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju Melnās jūras reģionam¹, 2010. gada 20. maija rezolūciju par Vidusjūras reģiona valstu savienību², 2010. gada 20. maija rezolūciju par nepieciešamību pēc ES stratēģijas attiecībā uz Dienvidkaukāzu³, 2010. gada 9. septembra rezolūciju par situāciju saistībā ar Jordānijas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē⁴, 2011. gada 3. februāra rezolūciju par stāvokli Tunisijā⁵, 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē⁶, 2011. gada 10. marta rezolūcija par dienvienu kaimiņvalstīm un it īpaši Lībiju, tostarp humanitārajiem aspektiem⁷, 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par situāciju Sīrijā, Jemenā un Bahreinā saistībā ar situāciju arābu valstīs un Ziemeļāfrikā un 2011. gada 15. septembra un 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par situāciju Baltkrievijā un visas iepriekš pieņemtās rezolūcijas par Baltkrieviju, kā arī 2011. gada 15. septembra rezolūciju par stāvokli Lībijā⁸ un situāciju Sīrijā⁹,

- ņemot vērā Savienības Vidusjūrai parlamentārās asamblejas komisiju ieteikumus, kas tika pieņemti septītajās plenārsesijas laikā, kura norisinājās Romā 2011. gada 3. un 4. martā,
- ņemot vērā ES un kaimiņattiecību politikas austrumu partnervalstu parlamentārās asamblejas (*Euronest*) 2011. gada 3. maija dibināšanas aktu,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālās un vietējās asamblejas (*ARLEM*) atklāšanas sanāksmes, kas norisinājās 2010. gada 21. janvārī Barselonā, secinājumus,
- ņemot vērā rezolūciju par kultūras nozīmi ES ārējās darbībās (2010/2161(INI))¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos (COM(2007)0242),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 8. un 21. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A7-0400/2011),

A. tā kā demokrātijas un cilvēktiesību, it īpaši sieviešu, bērnu un minoritāšu tiesību,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0025.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0192.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0193.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0314.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0038.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0064.

⁷ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0095.

⁸ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0386.

⁹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0387.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0239.

taisnīguma, tiesiskuma, pamatbrīvību, tostarp vārda, apziņas, reliģijas vai pārliecības, seksuālās orientācijas, apvienošanās un plašsaziņas līdzekļu brīvības, cita starpā brīvības neierobežoti piekļūt informācijai, saziņai un internetam, ievērošana un veicināšana, pilsoniskās sabiedrības stiprināšana, drošība, tostarp miermīlīga konfliktu atrisināšana un labas kaimiņattiecības, demokrātiskā stabilitāte, labklājības un ienākumu, bagātības un iespēju taisnīga sadale, sociālā kohēzija, korupcijas apkarošana un labas pārvaldības un ilgtspējīgas attīstības veicināšana ir ES pamatprincipi un galvenie mērķi, kuri kā kopējas vērtības jāizvirza EKP pārskatīšanas uzmanības centrā;

- B. tā kā ES interesēs ir būt mērķtiecīgai ekonomiskā sadarbībā un pieņemt abpusēji izdevīgu, atbildīgu un elastīgu stratēģiju, kuras pamatā ir atbalsts pārejai uz demokrātiju un cilvēktiesību aizsardzībai, mācoties no iepriekš īstenotās ES un dalībvalstu politikas neveiksmēm un kļūdām, it īpaši saistībā ar bezrūpīgo pieeju attiecībā uz autoritārajiem režīmiem dienvidu kaimiņvalstīs, liekot saprast, ka vispārējai ES EKP ir jābūt balstītai uz vērtībām;
- C. tā kā, ņemot vērā šo jauno situāciju, attiecībām ar šīm valstīm jādod jauns stimul, kura pamatā ir sadarbība, kas vērsta ne tikai uz drošību un migrācijas kontroli, bet uz demokrātiju un labklājību abos Vidusjūras krastos;
- D. tā kā Savienība Vidusjūrai tika izveidota ar vērienīgu mērķi — radīt pastāvīgu instrumentu, kas stiprinātu attiecības ar dienvidu kaimiņvalstīm, aizstājot iepriekšējo iniciatīvu „Barselonas process”, lai stiprinātu un paplašinātu tās darbības virzienu;
- E. tā kā *Euronest* parlamentārajā asamblejā īstenotās sadarbības mērķis ir nodrošināt pozitīvus rezultātus, pildot platformas funkciju, lai apmainītos ar viedokļiem un izstrādātu kopējās nostājas attiecībā uz mūsdienu globālajām problēmām demokrātijas, politikas, ekonomikas, energoapgādes drošības un sociālajā jomā, kā arī lai stiprinātu reģiona valstu savstarpējo saikni un saikni ar ES;
- F. tā kā LES 49. pantā noteikts, ka jebkura Eiropas valsts, kas ievēro vērtības, uz kurām balstīta ES, proti, demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesību ievērošanu un pamatbrīvības, un apņemas tās sekmēt, var lūgt, lai to uzņem par Savienības locekli;
- G. tā kā ciešākām attiecībām ir vajadzīga nepārprotama un pierādīta apņemšanās veikt reformas ar mērķi panākt taustāmus rezultātus iepriekš noteiktu kritēriju izpildē;
- H. tā kā ES būtu jānodrošinās ar elastīgiem un pienācīgi finansētiem instrumentiem, lai tie atbilstu tās vērienīgajiem mērķiem un pasākumiem šajos reģionos, liekot uzsvāru uz esošo finanšu instrumentu optimālu izmantošanu;
- I. tā kā partnervalstīs jau pastāvošajiem politiskajiem un sociālajiem problēmjautājumiem ir pievienojušās ekonomiskās un finanšu krīzes sekas, jo īpaši attiecībā uz bezdarbu; tā kā gan šo valstu, gan ES interesēs ir mazināt bezdarba līmeni reģionā un dot tā iedzīvotājiem, jo īpaši sievietēm, jauniešiem un lauku iedzīvotājiem, cerību nākotnei;
- J. tā kā Eiropas Parlaments atbalsta Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu programmas „Erasmus” un „Leonardo da Vinci” izveidi, pieņemot 2011. gada 27. septembra Rakstisko deklarāciju Nr. 15/2011,

1. atzinīgi vērtē Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos kopīgos paziņojumus „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” un „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” un tajos minēto pieeju, jo īpaši attiecībā uz savstarpējas atbildības principiem un kopīgo apņemšanos ievērot cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma vispārējās vērtības, kā arī nosacītību, individuālu pieeju partnervalstīm un principu, kas paredz EKP politikā vēl vairāk iesaistīt sabiedrību;
2. atzīst Eiropas centienus un Eiropas izvēli attiecībā uz vairākiem partneriem un to apņemšanos veidot padziļinātu un ilgtspējīgu demokrātiju un uzsver, ka ir jāveido jaunas un atšķirīgas attiecības starp ES un Austrumu partnerības valstīm, atbalstot šo valstu darbu, lai nostiprinātu ilgtspējīgu demokrātiju un tirgus ekonomiku;
3. tomēr uzstāj, ka ir jāpiedāvā jūtami un pārlicinoši stimuli, lai kaimiņvalstis iesaistītos kopējā mērķa sasniegšanā, proti, stabilas demokrātijas veidošanā, un ka diferencēšana pēc katras valsts politiskās, ekonomiskās un sociālās situācijas, darbības rezultātiem vai panākumiem būtu jāveic, pamatojoties uz katrai atsevišķai partnervalstij paredzētiem skaidri noteiktiem kritērijiem un novērtējamiem un regulāri uzraudzītiem rādītājiem; šajā sakarībā aicina Komisiju un EĀDD kopīgajā paziņojumā noteiktos rādītājus uzskatīt par mērķiem, kas jāsasniedz, un norāda, ka, lai novērtētu panākto progresu, attiecībā uz šiem mērķiem jānosaka konkrētāki, izmērāmi, sasniedzami un konkrētā laikā izpildāmi rādītāji, kuru nosacījumi atšķiras dienvidu un austrumu kaimiņvalstīm; uzskata — lai īstenotu uz rezultātiem orientētu politiku, ir vajadzīga saprotamāka rādītāju noteikšanas metodika, un šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir izveidot atbilstīgus izpildes kontroles mehānismus, lai novērtētu EKP valstu progresu; uzsver, ka šāda pieeja jāatspoguļo EKP rīcības plānos un attiecīgajos ikgadējos progresa ziņojumos;
4. uzskata, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana dod ES iespēju efektīvi pildīt savas saistības un ievērot LES 2., 3., 6., 8. un 21. pantā noteiktās vērtības;
5. uzsver – ja Savienības politika attīstības sadarbības jomā atbilst tās ārējās darbības principiem un mērķiem un attiecīgi šajā gadījumā — Savienības kaimiņattiecību politikai, Savienībai tomēr ir konstitucionāls pienākums, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. panta 1. punkta otrajā daļā, ņemt vērā mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā, kad tiek īstenota politika, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis; tādēļ mudina Komisiju un EĀDD, īstenojot Eiropas kaimiņattiecību politiku, vienmēr ievērot šos mērķus, proti, mazināt nabadzību un ilgākā laika posmā to izskaust gan austrumu kaimiņu, gan dienvidu kaimiņu partnervalstīs;
6. atbalsta iepriekš nošķirtu ārpolitikas un palīdzības politikas virzienu iekļaušanu EKP; vēlas izveidot tādu pastiprinātu institucionālo pasākumu tīklu, kurš būtu stabils, ekonomisks un mērķtiecīgi paredzēts ciešākas ekonomiskās integrācijas un politiskās apvienošanās īstenošanai visu iesaistīto dalībnieku vidū, tostarp visos starptautiskajos forumos, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, panākt pieskaņošanas ES vērtībām;

Padziļināta demokrātija un partnerība ar sabiedrību

7. lai gan ES attiecībā uz politiskajām reformām necenšas noteikt kādu modeli vai „gatavu

recepti”, uzsver, ka EKP pamatā ir kopējas vērtības, kopīga atbildība, savstarpēja pārskatatbildība un cieņa un apņemšanās īstenot demokrātiju, cilvēktiesības, tiesiskumu, korupcijas apkarošanu, tirgus ekonomiku un labu pārvaldību;

8. uzsver, cik liela nozīme demokrātijas veidošanā ir aktīvām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp sociālajiem partneriem; uzsver, ka ir svarīgi veidot dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un nodrošināt tām atbilstīgu Eiropas kaimiņattiecību instrumenta finansējumu; uzsver, ka jāstiprina partnerība starp ES un EKP valstīm un to pilsonisko sabiedrību, lai palīdzētu veidot funkcionējošu demokrātiju, veicinātu reformas un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi; uzsver, ka šādai partnerībai ar pilsonisko sabiedrību jābūt iekļaujošai, jo īpaši iesaistot sievietu organizāciju un minoritāšu grupu pārstāvjus; aicina EĀDD un Komisiju sniegt atbalstu parlamentiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, kā arī pilsoniskajai sabiedrībai to centienos veikt savus uzdevumus EKP stratēģijas dokumentu izstrādē, pieprasot valdībai atbildēt par savu rīcību, uzraugot un vērtējot līdzšinējo sniegumu un panāktos rezultātus;
9. uzsver, ka ir svarīgi veidot partnerību ar pilsonisko sabiedrību un izmantot to kā iespēju veicināt pārmaiņas un demokratizāciju; šajā sakarībā ņem vērā to, ka 2011.–2013. gada periodā pilsoniskās sabiedrības instrumentam (*CSF*) atvēlēti EUR 22 miljoni, un sagaida, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā šim instrumentam paredzētais finansējums būs daudz lielāks; aicina EĀDD un Komisiju labāk izskaidrot paredzētā pilsoniskās sadarbības instrumenta darbības jomu un mērķus un aicina precizēt pilsoniskās sadarbības instrumenta nodrošināto papildināmību attiecībā uz Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (*EIDHR*) un EKPI; norāda, ka būtu jāizstrādā arī instrumenti, lai iniciatīvas aptvertajās jomās sniegtu atbalstu tieši reliģiskajām un etniskajām minoritātēm; iesaka izmantot šo instrumentu, lai uzlabotu Austrumu partnerības pilsoniskās sabiedrības foruma darbu un, iespējams, izveidotu šādu forumu arī dienvidu partnervalstīm;
10. atzinīgi vērtē priekšlikumu par Eiropas Demokrātijas fonda izveidi, kas ir savlaicīga atbilde uz kaimiņvalstu iedzīvotāju neatlaidīgajām prasībām ieviest demokrātiju; uzsver, ka tam ir jābūt elastīgam, ātram un mērķorientētam atbalsta mehānismam un jāpapildina pašreizējie ES instrumenti un ilgstoši pastāvošo Eiropas politisko un ar politiku nesaistīto fondu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju izcilais darbs, ņemot vērā, ka šīs iniciatīvas mērķim jābūt taustāmiem rezultātiem; uzsver, ka fondam nevajadzētu negatīvi ietekmēt vai dublēt darbības, ko jau īsteno šie fondi vai jau esošās Eiropas programmas, piemēram, Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments; uzsver, ka skaidri jānosaka tā darbības joma un organizācija un ka tā struktūrām un procedūrām jābūt viegli saprotamām un vienkāršām; aicina EĀDD, Komisiju un nākamo (Polijas) prezidentūru skaidri nodalīt topošā EDF kompetences no šo instrumentu un sistēmu kompetencēm; uzsver Eiropas Parlamenta pārbaudes un iesaistīšanās tā pārvaldības struktūrā, plašos vilcienos nosakot gada mērķus, prioritātes, vēlamos rezultātus un finanšu piešķirumus, kā arī šo darbību uzraudzības pasākumus; pauž zināmas bažas par to, ka topošā fonda finansējuma avots pilnībā vai daļēji varētu būt ar ES budžetu nesaistīti līdzekļi, un atkārtoti apstiprina, ka budžeta lēmējinstīcijai ir tiesības uzraudzīt un kontrolēt šā fonda līdzekļu izlietojumu; tādēļ prasa, lai Komisija un Padome sniegtu paskaidrojumus šajā jautājumā;
11. aicina EĀDD un Komisiju, izmantojot jauno pieeju „vairāk par vairāk”, kas balstīta uz

izpildi, turpināt atbalstīt visu veidu politiskās reformas, ņemot vērā katras partnervalsts vajadzības un ekonomikas izaugsmes un sociālās attīstības līmeni; aicina tos izstrādāt skaidru metodiku un konkrētus kritērijus EKP valstu novērtēšanai saistībā ar demokrātijas un cilvēktiesību (tostarp jo īpaši vārda, apziņas, reliģijas, apvienošanās un plašsaziņas līdzekļu brīvības) ievērošanu un veicināšanu un regulāri sniegt pietiekami sīki izstrādātus ziņojumus, pamatojoties uz kuriem piešķir līdzekļus saskaņā ar jauno „vairāk par vairāk” pieeju, kas balstīta uz izpildi; aicina šos novērtējumus iekļaut EKP progresa ziņojumos un katru gadu iesniegt Ārlietu komitejai; uzstāj, ka visos pārskata procesa posmos sistemātiski jāiesaista pilsoniskās sabiedrības organizācijas; uzskata, ka šī uz izpildi balstītā pieeja nozīmē arī „mazāk par mazāk”, un atkārtoti aicina ES nolīgumos ar trešām valstīm efektīvi integrēt cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu;

12. aicina EĀDD un Komisiju sniegt vairāk informācijas par savstarpējās atbildības principa īstenošanu;
13. uzskata, ka pastāvīgi jāuzrauga situācija cilvēktiesību jomā, pievēršot īpašu uzmanību bērnu, sieviešu un minoritāšu tiesībām, un ar visām partnervalstīm jāsteno cilvēktiesību dialogs un ka ikgadējais situācijas novērtējums un dialogu rezultāti jāiekļauj katras partnervalsts gada progresa ziņojuma pielikumā, izmantojot skaidru mehānismu divpusējās sadarbības pārskatīšanai un pakāpeniskai ierobežošanai gadījumā, ja apstiprinās cilvēktiesību pārkāpumi; uzsver, ka pieejai, ko izmanto attiecībā uz dažādām partnervalstīm saistībā ar situāciju cilvēktiesību jomā, jābūt uzticamai;
14. aicina ES un dalībvalstis vērst sadarbību EKP ietvaros uz ES demokrātijas procesa dalībnieku, proti, arodbiedrību, NVO, attiecīgo darba devēju organizāciju, lauksaimnieku, sieviešu, reliģiskā dialoga dalībnieku, patērētāju, jauniešu, žurnālistu, pedagogu, vietējo pārvaldes iestāžu, augstskolu, studentu un klimata pārmaiņu novēršanas organizāciju mērķsadarbību ar to jaunizveidotajiem līdziniekiem EKP valstīs;
15. uzsver, ka vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu neatkarība un plurālisms ir stabilas un ilgtspējīgas demokrātijas un kopēju vērtību stūrakmeņi; uzsver — lai piedāvātu kvalitatīvu, plurālistisku un daudzveidīgu saturu, liela nozīme ir neatkarīgiem, ilgtspējīgiem un pārskatatbildīgiem sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem, un atgādina, ka brīviem un neatkarīgiem sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem vienmēr ir būtiska nozīme stabilas demokrātijas veidošanā, pilsoniskās sabiedrības aktīvākā iesaistē valsts pārvaldē un pilsoņu demokrātisko tiesību nodrošināšanā;
16. stingri atbalsta un prasa garantēt informācijas brīvu plūsmu, nodrošināt apstākļus, lai žurnālisti varētu efektīvi un brīvi strādāt un lai uz viņiem netiktu izdarīts politisks, ekonomisks vai citāds spiediens, kā arī prasa izveidot infrastruktūru, kas ļauj attīstīt mūsdienīgas elektroniskās tehnoloģijas; atzinīgi vērtē ANO 2011. gada 6. jūnija paziņojumu, ka pieeja internetam ir cilvēktiesības; šajā sakarībā rosina EĀDD un Komisiju izveidot īpašus instrumentus, lai palīdzētu pilsoniskajai sabiedrībai, organizācijām un indivīdiem EKP valstīs iegūt netraucētu pieeju internetam un citiem elektroniskās komunikācijas tehnoloģiju veidiem;
17. uzsver, ka pārejas uz demokrātiju procesā, kas patlaban notiek valstīs, kuras skāris tā dēvētais „arābu pavasaris”, sieviešu, jauniešu un pilsoniskās sabiedrības līdzdalībai un brīvu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu darbībai būs izšķiroša nozīme, un aicina ES

palielināt atbalstu, lai apmācītu un organizētu šos dalībniekus, tostarp aicinot viņus novērot vēlēšanas un demokrātisku iestāžu darbību ES;

18. uzskata, ka reliģijas brīvības pilnīga un efektīva ievērošana (individuālā, kolektīvā, sabiedrības, indivīdu un institucionālā līmenī), it īpaši attiecībā uz visām reliģiskajām minoritātēm reģionā, kā arī nepieciešamība sniegt īpašu palīdzību šīm grupām ir jānosaka par prioritāti;
19. īpaši uzsver, cik svarīgi ir veicināt bērnu tiesību ievērošanu un nodrošināt bērnu aizsardzību, kā paredzēts Lisabonas līgumā;
20. aicina atbalstīt demokrātiski orientētu politisko partiju veidošanu tajās kaimiņvalstīs, kuras joprojām cenšas panākt demokrātiju, kā arī NVO un pilsoniskās sabiedrības organizāciju izveidi;
21. uzsver, ka ir svarīgi, lai sievietes būtu pietiekami pārstāvētas parlamentā, ministrijās, valsts augstākajos amatos, ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos valsts un vietējā pārvaldē un valsts iestāžu vadībā; rosina EKP partnervalstis pieņemt un pilnveidot dzimumu līdztiesības politiku un pieņemt rīcības plānus dzimumu līdztiesības jomā;
22. atzinīgi vērtē darbu, ko veic augsta līmeņa ES padomdevēja grupa Armēnijas Republikā, un līdzīgas grupas izveidi Moldovā; aicina PV/ AP un Komisiju piedāvāt šāda veida palīdzību austrumu partneriem, nodrošinot, ka, tāpat kā Armēnijas gadījumā, tiek aptverta parlamentārā dimensija; aicina atjaunināt šo ES instrumentu un iesaka EĀDD uzņemties tiešu atbildību par padomdevēju pieņemšanu darbā un vadību, lai nodrošinātu, ka tiek izmantots piemērotākais risinājums ES zināšanu nodošanai Austrumu partnerības valstīm;
23. aicina EK uzlabot Austrumu partnerības un Savienības Vidusjūrai projektu pamanāmību partnervalstīs un padarīt tos saprotamākus pilsoņiem, norādot uz pievienoto vērtību, ko rada sadarbība ar ES;
24. atgādina, ka ES sadarbībai ar kaimiņvalstīm ir jānotiek, pamatojoties uz nosacījumiem par to panākto progresu demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas jomā; tādēļ aicina starptautisko sabiedrību apturēt savu, kā arī starptautisko finanšu iestāžu, kuru dalībnieces šīs valstis ir, finansiālo palīdzību Baltkrievijas režīmam, līdz tiek atbrīvoti, attaisnoti un rehabilitēti visi aizturētie un arestētie opozīcijas līderi, žurnālisti, prezidenta amata kandidāti un viņu atbalstītāji;
25. atbalsta pašreizējo ES oficiālo nostāju, kas paredz piemērotas sankcijas Baltkrievijas iestādēm, vienlaikus cenšoties stiprināt saikni ar pilsonisko sabiedrību un Baltkrievijas iedzīvotājiem; šajā sakarībā aicina Eiropas Savienību pievērsties sabiedrībai un palielināt atbalstu Baltkrievijai, lai nodrošinātu iedzīvotāju vajadzības un stiprinātu finansiālo un tehnisko palīdzību demokrātiskajai opozīcijai, cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp neregistrētām organizācijām, kā arī studentiem un brīviem plašsaziņas līdzekļiem;

Ilgspējīga ekonomikas un sociālā attīstība

26. uzsver, ka ilgtspējīga demokrātija, funkcionējošas un nebirokrātiskas iestādes, tiesiskums un kvalitatīva izglītība ne vien veicina politisko stabilitāti, sociālo labklājību un kohēziju, bet arī sekmē ekonomikas izaugsmi, uzlabojot uzņēmējdarbības vidi un piesaistot ieguldījumus, ļaujot veidoties jauniem MVU un veicinot tirdzniecību, videi draudzīgu ekonomiku un tūrismu, tādējādi radot jaunas darbavietas un jaunas iespējas; uzsver, ka jārada ieguldījumus veicinoša vide, kuras pamatā ir stabilitāte, tiesiskā drošība un cīņa pret korupciju; tādēļ aicina ES veicināt strukturālās reformas ekonomiskajā, sociālajā un tiesiskajā jomā kā daļu no tās atbalsta pārejai uz demokrātiju, īpaši norādot, ka pastāv cieša saikne starp demokrātisko un sociālekonomisko attīstību; atzinīgi vērtē Komisijas pamatiniciatīvas MVU, reģionālo enerģētikas tirgu un energoefektivitātes jomā; uzskata, ka šie centieni būtu jāatspoguļo daudzgadu finanšu shēmā;
27. uzsver, ka steidzami jāievieš tādi neatliekami pasākumi kā līdzfinansējuma piešķiršana jau noteiktajiem labākajiem vai izmēģinājuma projektiem vai citiem stratēģiski svarīgiem konkrētiem ekonomikas projektiem, kurus var ātri īstenot, gūstot neapstrīdamus reālus rezultātus, lai atvieglotu situāciju valstīm, kuras patlaban skar ievērojama sociālekonomiskā krīze, pievēršot īpašu uzmanību partnervalstīm, kur ekonomiskās grūtības kavē pāreju uz demokrātiju; uzsver, ka šādus ES finansētus pasākumus var veikt tikai tad, ja visas iesaistītās puses apņemas katrā konkrētajā gadījumā nodrošināt pārbaudāmu atbilstību starptautiskajiem un ES sociālajiem, vides un nodarbinātības standartiem un ja šādi pasākumi nodrošina EKP valstu pilsoņu sociālās situācijas tūlītēju uzlabojumu;
28. stingri atbalsta reģionālās sadarbības veicināšanu un pārrobežu projektus un uzsver, ka ir svarīgi attīstīt partneru divpusējo un daudzpusējo ekonomisko sadarbību, kas sniegtu jūtamam labumam iedzīvotājiem un uzlabotu reģiona politisko klimatu; uzsver, ka šādai reģionālai ekonomiskajai sadarbībai jābūt daļai no plašāka integrācijas plāna, kas veicina reģionālo projektu izstrādi mobilitātes, sociālās aizsardzības un vides aizsardzības, kultūras un izglītības jomā; īpaši uzsver, cik svarīgi ir veicināt attiecīgo valstu „dienvidu–dienvidu” un „austrumu–austrumu” tirdzniecības attīstību un ekonomisko integrāciju; uzskata, ka šādas sadarbības starp partneriem uzlabošana liecinātu par apņēmību atbalstīt Eiropas vērtības labu kaimiņattiecību jomā un savstarpēji izdevīgas partnerattiecības;
29. mudina Komisiju atbalstīt administratīvās veiktspējas uzlabošanu nodarbinātības un sociālajā jomā, pievēršot īpašu uzmanību juridisko dienestu veiktspējas palielināšanai, ar ko nodrošinās reformu labāku sagatavošanu un īstenošanu;
30. uzsver, cik liela nozīme ir arodbiedrībām un sociālajam dialogam kā daļai no EKP partnervalstu demokrātijas attīstības; mudina tās stiprināt darba ņēmēju organizāciju un arodbiedrību tiesības; norāda, ka sociālajam dialogam var būt liela nozīme reģiona sociālekonomisko problēmu risināšanā;
31. atgādina par nepieciešamību panākt, lai valsts praksei atbilstoša minimālā alga nodrošinātu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pienācīgu dzīves līmeni un lai algas atskaitījumi neatņemtu darbiniekiem un viņu apgādājamiem iztikas līdzekļus;
32. norāda, ka paziņojums par darba attiecību pārtraukšanu jāiesniedz pietiekami savlaicīgi, ņemot vērā darba ņēmēja darba stāžu;

33. uzsver, ka Savienībai jāpievērš īpaša uzmanība decentralizētai sadarbībai vietējā līmenī, īstenojot mazus projektus, kas nodrošina kaimiņvalstu pilsoņu dzīves kvalitātes tūlītējus un jūtamus uzlabojumus, tādējādi palīdzot konsolidēt progresu, kas panākts demokrātijas jomā visās šajās valstīs;
34. aicina Komisiju nabadzības mazināšanas stratēģijas dokumentus uzskatīt par svarīgāko politisko pamatu vidēja termiņa ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanā par labu nabadzīgajiem iedzīvotājiem un taisnīgā bagātību sadalē atbilstoši valsts vajadzībām;

Asociācijas nolīgumi

35. uzsver, ka sarunas par asociāciju nolīgumiem sniedz iespēju veicināt reformas; uzsver, ka visām komponentēm jābūt saistītām, lai ES varētu uzlabot attiecības, izmantojot visaptverošu un konsekventu pieeju; uzskata, ka tādējādi tajās jāietver konkrēti nosacījumi, grafiki un izpildes kritēriji, kas regulāri jāuzrauga; uzsver, ka šajos nolīgumos jāparedz reāli un jūtami stimuli partneriem, lai viņi būtu ieinteresētāki reformu īstenošanā;
36. norāda, ka diferencēšana jāpiemēro attiecībā uz tirdzniecību ar precēm un pakalpojumiem, aicina EKP partnervalstis uz tālāku virzību tādu nosacījumu izstrādē, kas ļautu izveidot padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (*DCFTA*), un aicina ES atbalstīt šo valstu reformu centienus un attiecīgi atvērt savu iekšējo tirgu, veicot nepieciešamo drošības un kvalitātes specifikāciju pielāgošanu Eiropas standartiem, un kopā ar tām īstenot abpusēji izdevīgu un pakāpenisku un līdzsvarotu šo valstu tirgu atvēršanu; uzsver, ka ES ir jānovērtē arī katras valsts politiskie, sociālie un vides apstākļi saistībā ar šo valstu dalību turpmākajās *DCFTA*, nodrošinot, ka tiek uzraudzīta starptautisko konvenciju par darba tiesībām un bērnu darbu īstenošana; uzsver, ka tirdzniecības attiecībās, it īpaši *DCFTA*, noteiktās prasības kā daļa no nosacītības principa ir uzskatāmas par iespēju veicināt EKP valstu uzticību demokrātiskām vērtībām; vienlaicīgi atbalsta visu Austrumu partnerības valstu pilntiesīgu dalību PTO;
37. norāda, ka Eiropas perspektīva, tostarp Līguma par Eiropas Savienību 8. pants un austrumu partnervalstu cerības pievienoties ES saskaņā ar LES 49. pantu, ir reformu virzītājspēks šajās valstīs un stiprina to uzticību tādām kopīgām vērtībām un principiem kā demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību ievērošana un labai pārvaldība; uzskata, ka asociāciju nolīgumu noslēgšana var būt nozīmīgs solis virzienā uz turpmāku politisko sadarbību un ciešākām attiecībām ar Eiropu, īstenojot labas prakses apmaiņu un stabilu politisko un ekonomisko dialogu;
38. atkārtoti apstiprina, ka partnerības ar ES dienvidu kaimiņvalstīm mērķis ir tuvināt abpus Vidusjūrai esošās valstis, lai izveidotu miera, demokrātijas, drošības un labklājības telpu to 800 miljoniem iedzīvotāju, un nodrošināt ES un tās partneriem efektīvu divpusējas un daudzpusējas sadarbības sistēmu, kas ļautu tiem atrisināt problēmas demokrātijas, sociālajā un ekonomiskajā jomā, veicināt reģionālo integrāciju, jo īpaši tirdzniecības jomā, un nodrošināt to vienlaicīgu attīstību visu interesēs, kā arī palīdzēt partneriem demokrātiskas, plurālistiskas un laicīgas valsts veidošanā, galvenokārt izmantojot spēju veidošanas programmas, un izstrādāt savstarpēji izdevīgus un vērienīgus tirdzniecības nolīgumus, kuri var veicināt *DCFTA* izveidi, kas nepārprotami būs pirmais solis virzienā

uz plašu „Eiropas un Vidusjūras reģiona ekonomikas telpu”, ar kuras palīdzību arī varētu risināt mūsu dienvidu partnervalstu ekonomikas problēmas un veicināt „dienvidu–dienvidu” integrāciju; aicina Komisiju un Padomi veicināt sešu pasākumu kopumu īstenošanu, kas izklāstīti Komisijas 2011. gada 30. marta dokumentā par tirdzniecības un ieguldījumu iniciatīvu uzraudzību Vidusjūras dienvidu krasta partnervalstu interesēs;

39. aicina noteikt objektīvus, saistošus kritērijus īpašā statusa piešķiršanai; uzsver, ka jāprecizē gan partnervalstu, gan arī ES tiesības un pienākumi, kas izriet no šādām divpusējām saistībām;
40. uzsver, ka līgumattiecībās ar visām EKP valstīm ir ietverti noteikumi attiecībā uz regulāru forumu cilvēktiesību jautājumu risināšanai cilvēktiesību apakškomitejās; aicina EĀDD pilnībā izmantot šos noteikumus un iesaistīt esošās apakškomitejas visās sarunās;

Nozaru sadarbība

41. uzsver, ka ES ir jāveicina Eiropas ārējās un iekšējās politikas sinerģija, īpaši izmantojot tiesību aktu tuvināšanu ar mērķi radīt darbavietas, mazināt nabadzību, modernizēt nodarbinātības politiku, sekmēt energoapgādes drošību un energoefektivitāti, attīstīt atjaunojamos energoresursus un vides ilgtspējību, uzlabot sociālo aizsardzību, labklājības veidošanu un tiesu varu, kā arī veicināt tirdzniecību saskaņā ar diversifikācijas principu;
42. uzskata, ka kopīgas telpas izveide nozīmē taisnīgu atbildības pārdali, un aicina veidot ciešāku sadarbību, it īpaši saistībā ar visām politikas jomām un jautājumiem, kuriem piemīt pārrobežu dimensija; tāpēc aicina stiprināt nozaru sadarbības reģionālo un pārrobežu dimensiju;
43. atzinīgi vērtē partnervalstu ciešāku sadarbību ar ES aģentūrām dažādās jomās; aicina Komisiju iesniegt skaidru un pilnīgu sarakstu ar attiecīgajām aģentūrām un programmām, kurās kaimiņvalstis varētu līdzdarboties, pievienojot pārskatu par dažādo līdzdalības iespēju veidu, finansiālo ieguldījumu un metodēm;
44. atbalsta sadarbības padziļināšanu tādās nozarēs kā ražošana, MVU, pētniecība, izstrāde, inovācija, IKT, tostarp IT sistēmu drošība, kosmoss un tūrisms un uzsver ES un tās kaimiņvalstu pētniecības kopīgās plānošanas iniciatīvu sniegto labumu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus attīstīt zināšanu un inovācijas kopīgo telpu un digitālo ekonomiku, kas pamatojas uz IKT, un aicina dalībvalstis un kaimiņvalstis atkārtoti apliecināt apņemšanos šo attīstību īstenot; atkārtoti apstiprina, ka efektīvi tirdzniecības un ieguldījumu veicināšanas mehānismi starp ES un tās kaimiņvalstīm ir svarīgi, lai nostiprinātu tirdzniecības partnerības un ļautu ekonomikas dalībniekiem un jo īpaši MVU piekļūt pienācīgai un uzticamai informācijai par tirdzniecības un ieguldījumu nosacījumiem partnervalstīs;
45. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas kaimiņattiecību politikā ir pastiprināta sadarbība enerģētikas jomā; uzsver, ka ir svarīgi dalīties ES enerģētikas nozares reformu pieredzē ar kaimiņvalstīm; uzskata, ka jāstiprina sadarbība energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas izmantošanas veicināšanas jomā; prasa garantēt energoapgādes drošību, dažādojot avotus un veicot pieprasījuma pārvaldību un ciešāku sadarbību ar lielākajiem

piegādātājiem un tranzītvalstīm, kā arī koordinēt kodoldrošības pasākumus, jo īpaši reģionos, kuros var būt lielāka seismiskā aktivitāte, vienlaikus nodrošinot pārredzamību, lai nodrošinātu, ka pilnīga atbildība vides un starptautiskās kodoldrošības nolīgumiem joprojām ir ES enerģētikas politikas prioritāte un ka austrumu un dienvidu kaimiņvalstis aizvien ir ES ārējās enerģētikas politikas uzmanības centrā; prasa īstenot iedarbīgus pasākumus, lai nodrošinātu solidaritātes principa piemērošanu enerģētikas jomā;

46. atzinīgi vērtē priekšlikumu par Eiropas Enerģētikas kopienas izveidi un uzskata, ka tas varētu būtu nozīmīgs solis sadarbībā ar kaimiņvalstīm; uzsver, ka dienvidu kaimiņvalstīm ir liela nozīme enerģijas piegādē vairākām dalībvalstīm; uzsver, ka jāveicina Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu gāzes un elektrības tīklu starpsavienojumu attīstība; uzsver, ka projektam „Nabucco” un tā ātrai īstenošanai, kā arī sašķidrinātās dabasgāzes (SDG) transportēšanai *AGRI* projekta ietvaros ir stratēģiska nozīme; aicina Komisiju veicināt, tostarp ar ieguldījumu palīdzību, viedu enerģētikas tīklu un infrastruktūras starpsavienojumu izveidi ar ES kaimiņvalstīm, kā arī modernizēt un pilnveidot tos;
47. turklāt vērs uzmanību uz atbalstu, ko ES var sniegt ekoloģisko problēmu risināšanā kaimiņvalstīs, it īpaši likvidējot tā saukto „novecojušo pesticīdu” lielos krājumus, kas var radīt plaša mēroga ķīmisko piesārņojumu;
48. atbalsta turpmāko sadarbību transporta nozarē, tostarp ciešāk savienojot ES un partnervalstu infrastruktūras tīklu, lai veicinātu personu un preču kustību, un norāda, ka to var panākt, uzlabojot tirgus integrāciju un infrastruktūras savienojumus;
49. uzskata, ka ir ļoti svarīgi īstenot starptautisku, reģionālu un starpreģionālu sadarbību kultūras jomā, kas pamatotos uz patiesu kultūras dialogu un kurā iesaistītos visi sabiedrības dalībnieki (ar kultūras jomu saistītās varas iestādes, iestādes, organizācijas un asociācijas); aicina EĀDD un Komisiju koordinēt kultūras aspektu stratēģisko izvēšanu ārpolitikā, cenšoties panākt saskaņotību ar dalībvalstu ārpolitikas stratēģijām kultūras jomā;
50. noteikti apstiprina saikni starp ES un EKP valstu attiecībām un sadarbību kultūras, izglītības un sporta jomā, no vienas puses, un atvērtas pilsoniskās sabiedrības, demokrātijas un tiesiskuma attīstību un sekmēšanu, kā arī pamatbrīvību un cilvēktiesību veicināšanu, no otras puses; uzsver, ka sadarbība šajās jomās sniedz pievienoto vērtību kā Savienībai, tā EKP valstīm;
51. uzskata, ka dalības veicināšana ES kultūras programmās nāk par labu materiālajai un nemateriālajai attīstībai EKP valstīs un tādēļ uzsver nozīmīgo lomu, kas piemīt tādām programmām kā „Media Mundus” un pašreizējiem projektiem saistībā ar Savienību Vidusjūrai un Austrumu partnerības kultūras programmu; turklāt norāda, ka kultūras un mobilitātes programmās būtu jāiekļauj arī mākslinieku un mākslas studentu mobilitāte; pauž atbalstu īpašas kultūras vīzas izveidei māksliniekiem un citiem kultūras darbiniekiem no EKP valstīm; turklāt aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu par īstermiņa vīzām, lai likvidētu šķēršļus mobilitātei kultūras jomā;
52. uzsver, ka ir svarīgi EKP pastiprināt sadarbību sporta attīstībai attiecīgajās valstīs, ņemot vērā sporta aktivitāšu audzinošo raksturu; aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis censties panākt sportistu brīvu pārvietošanos pasaulē, sākot ar EKP valstu

sportistiem;

53. mudina izvērtēt pašreizējās programmas, lai garantētu, ka šo programmu līdzekļi tiek lietderīgi izmantoti ES mērķu un uzdevumu īstenošanai; atbalsta vajadzīgo darbību racionalizāciju Komisijā attiecībā uz dažādām spēkā esošām programmām un projektiem kultūras un izglītības jomā;
54. atgādina par programmas „Tempus IV” pievienoto vērtību sadarbības veicināšanā un ES kaimiņvalstu izglītības sistēmu modernizācijā un aicina Komisiju palielināt atbalstu šai programmai nākamajā daudzgadu finanšu shēmā;
55. sagaida, ka partnervalstis aktīvāk iesaistīties Eiropas Izglītības fonda un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras darbā;
56. norāda, ka Austrumu partnerības un Savienības Vidusjūrai jaunatnes dimensijas stiprināšana ir būtisks ieguldījums ES un EKP valstu turpmākajās attiecībās, kurām ir liels ilgtermiņa potenciāls, un šo partnervalstu demokratizācijā un to tiesību aktu saskaņošanā ar Eiropas standartiem; atkārtoti uzsver, ka 2012. gadā ES 2012. gada budžetā programmai „Erasmus Mundus” un „Jaunatne darbībā” paredzētajam papildu finansējumam būtu jāveicina sadarbība starp augstākās izglītības iestādēm, jāuzlabo akadēmiskā personāla un studentu apmaiņas un jāpalīdz veidot tīklus, kas palielina NVO spēju ar jauniešiem saistīto jautājumu risināšanā Eiropā un Eiropas kaimiņattiecības politikas valstīs;
57. uzskata, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu universitāte (*EMUNI*) ir unikāla platforma un iespēja stiprināt sadarbību ar mūsu dienvidu kaimiņvalstīm augstākās izglītības un studentu mobilitātes jomā laikā, kad ir īpaši svarīgi padziļināt attiecības ar dienvidu partnervalstīm, jo īpaši ar to jaunākās paaudzes pilsoņiem; šai sakarībā uzsver, ka pēc iespējas jāattīsta *EMUNI* potenciāls;
58. aicina Komisiju ņemt vērā pēc tā dēvētā „arābu pavasara” notikumiem sagatavoto Eiropas Parlamenta priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu programmu „Erasmus” — iniciatīvu, kas, ja tiktu veiksmīgi īstenota, būtu piemērota, lai tajā iesaistītu visas kaimiņvalstis; patlaban pauž nožēlu par Komisijas priekšlikumu neatbilstību, saskaņā ar kuriem, neskatoties uz Komisijas 2011. gada 27. septembra paziņojumiem, tikai nedaudz tiek palielināts „Erasmus Mundus” stipendiju skaits;
59. aicina Komisiju ņemt vērā pēc tā dēvētā „arābu pavasara” notikumiem sagatavoto Eiropas Parlamenta priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu programmu „Leonardo da Vinci”, kuras mērķis ir palīdzēt cīnīties pret jauniešu bezdarbu, kas izplatās Vidusjūras reģiona dienvidu valstīs, lai veicinātu to jauniešu mobilitāti, kuri vēlas iegūt profesionālo izglītību ārvalstīs;
60. atkārtoti pauž lielu atbalstu ES finansētiem EKP stipendiju projektiem, kas paredzēti augstskolu absolventiem no EKP un ES valstīm mācībām Eiropas Koledžā; uzskata, ka šādi būs iespējams sagatavot sarunu partnerus no Eiropas un kaimiņvalstīm, piemēram, personālu darba vietām, kas saistītas ar ES EKP, kuri pilnībā un profesionāli pārzinās ES politikas, tiesību aktu un iestāžu būtību; aicina partnervalstis, kuru pilsoņiem piešķirtas šādas stipendijas, izmantot viņu zināšanas un pieredzi, iesaistot viņus valsts pārvaldē un

piedāvājot atbilstīgus darba apstākļus;

61. uzsver vietējo iestāžu nozīmību mūsu partnervalstu demokrātijas attīstībā; tādējādi aicina Komisiju pastiprināt un paplašināt tehniskās palīdzības un informācijas apmaiņas instrumentu (*TAIEX*)¹ un mērķsadarbības programmas ar vietējām iestādēm Eiropas Savienībā un partnervalstīs;

Mobilitāte

62. atgādina, ka ES ir jāuzlabo migrācijas pārvaldība un pēc iespējas jāpalielina tās nodrošinātie savstarpējie ieguvumi attīstības interesēs, nodrošinot labākus apstākļus attiecībā uz legālajiem migrantiem Eiropas Savienībā un likvidējot galvenos nelikumīgās migrācijas iemeslus partnervalstīs; uzskata, ka ES ir jāatbalsta legālā darbaspēka migrācija, veidojot mobilitātes partnerattiecības, kurās tiek ņemts vērā abu pušu demogrāfiskais, socioloģiskais un profesionālais līdzsvars, un veicinot speciālistu apmaiņu starp ES un trešām valstīm;; aicina dalībvalstis uzskatīt debates mobilitātes jomā par būtisku elementu kaimiņattiecību politikā, kuras pamatā nevajadzētu būt tikai drošības apsvērumiem; uzsver, cik svarīgi ir cīnīties pret nelegālo imigrāciju un saukt pie atbildības organizācijas, kas atzītas par vainīgām cilvēku tirdzniecībā;
63. uzskata, ka ES ir paralēli jāturpina darbs pie vīzu režīma atvieglšanas un atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, nodrošinot absolūtu pārredzamību, lai pakāpeniski un, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, ieviestu bezvīzu režīmu, tiklīdz tiks izpildīti visi nosacījumi; aicina arī garantēt, ka būtiskie nosacījumi par vīzu izdošanu un atjaunošanu labāk nodrošina cilvēktiesību ievērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka jauniešu un studentu mobilitātei ir jāpiešķir prioritāte; turklāt uzsver, ka Austrumu partnerības valstis varēs izmantot privilēģētu ES piedāvājumu vīzu režīma liberalizācijai termiņu un būtiskāko nosacījumu ziņā; uzsver, ka noteikumiem attiecībā uz patvērumu pilnībā jāatbilst starptautiskajām saistībām un pienākumiem un ES standartiem, it īpaši cilvēktiesību jomā;
64. šajā sakarībā atgādina, ka dalībvalstīm ir jāievēro neizraidīšanas princips un jādara viss iespējamais, lai varētu izveidot pieejamu, taisnīgu un aizsargājošu ES patvēruma sistēmu;
65. aicina dalībvalstis un ES ratificēt ANO Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību pievienoto protokolu par migrantu nelikumīgas pārvietošanas pa sauszemi, gaisu un jūru apkarošanu; uzskata, ka ar EKP pārskatīšanu būtu jāveicina konkrētu pasākumu pieņemšana šajās jomās; piekrīt Komisijas viedoklim par migrāciju ģimenes apstākļu dēļ un atzinīgi vērtē gaidāmo Zaļo grāmatu šajā jomā;
66. uzsver, ka ir būtiski pievērst īpašu uzmanību jauniešiem un ka ir jāuzlabo sadarbība starp programmu „Jaunatne kustībā” un EKP; uzsver, ka ES it jāpastiprina sadarbība akadēmiskās un profesionālās izglītības jomā, nekavējoties paplašinot un palielinot stipendiju programmas un skolēnu, absolventu, pedagogu un akadēmisko mācībspēku mobilitāti, veicinot augstskolu un mācību iestāžu īstenotu apmaiņu un publiskā un privātā sektora partnerības pētniecības un uzņēmējdarbības jomā; uzskata, ka ir būtiski izstrādāt elastīgākas un ātrākas vīzu izsniegšanas procedūras šādu programmu dalībniekiem; uzsver, ka jāturpina sadarbība ar EKP partnervalstīm saistībā ar kvalifikāciju un izglītības

¹ Tehniskās palīdzības un informācijas apmaiņas instruments.

sistēmu savstarpējo atzīšanu, jo īpaši augstākās izglītības diplomu un Eiropas augstākās izglītības telpas standartu tuvināšanu; uzsver īpašo nepieciešamību veidot strukturētas informācijas politiku attiecībā uz EKP partnervalstu pilsoņiem par iespējām piedalīties ES programmās;

67. aicina Padomi un Komisiju veidot strukturētu dialogu ar trešo valstu valdībām, lai attīstītu abpusēji izdevīgu pieeju mobilitātei, padarītu elastīgākus vīzu piešķiršanas noteikumus, vairāk izmantot ES vīzu kodeksa dotās iespējas, vienlaikus uzlabojot un harmonizējot tā piemērošanu, lai garantētu vienlīdzīgus un taisnīgus nosacījumus vīzu pieteikumu iesniedzējiem visās dalībvalstīs, kā arī jo īpaši izvērtējot savstarpējās atkarības ietekmi starp attīstības palīdzību, drošību un legālo un nelegālo migrāciju, kā noteikts dokumentā par vispārēju pieeju migrācijai; prasa īpaši pievērsties tam, lai nodrošinātu, ka partnervalstis necieš no intelektuālā darbaspēka emigrācijas;
68. aicina ES atbalstīt ES līdzekļu novirzīšanu projektiem, kas paredz informēt migrantus par viņu tiesībām un pienākumiem un aizsargāt viņu tiesības, īpaši pievērsties nepavadītu nepilngadīgo migrantu, sievietu un citu mazāk aizsargātu grupu tiesību aizsardzībai; tādēļ prasa Komisijai, lai tā iesniedz Eiropas Parlamentam detalizētu ziņojumu par kaimiņvalstīm paredzēto ES līdzekļu izlietojumu, tostarp īstenojot Komisijas tematisko programmu „Sadarbība ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jomā”;

Reģionālā dimensija

69. atkārtoti pauž stingro nostāju, ka Eiropas kaimiņattiecību politika nebūs efektīva, ja netiks nodrošināta sinerģija starp tās divpusējo un daudzpusējo dimensiju; tāpēc uzskata, ka ir būtiski stiprināt EKP daudzpusējo dimensiju un ka tai jāatvēr daudz lielāka Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumenta finansējuma daļa;
70. atzinīgi vērtē priekšlikumu stratēģiskāk izmantot daudzpusējo dimensiju, lai veicinātu divpusējās attiecības partneru starpā, un sagaida konkrētus pasākumus, kuru mērķis ir īstenot šo priekšlikumu praksē; šajā sakarībā ar lielu interesi gaida ceļvedi ar mērķiem instrumentiem un pasākumiem, kuru PV/ AP un Komisija apņēmas izstrādāt līdz gada beigām;
71. uzskata, ka jāpastiprina un jāpilnveido Austrumu partnerības daudzpusējā dimensija, tostarp Pilsoniskās sabiedrības forums; norāda, ka ir svarīgi veidot konstruktīvu dialogu ar Turciju un Krieviju par kopīgi interesējošiem reģionālajiem jautājumiem un jo īpaši par drošības jautājumiem;
72. norāda, ka reģioniem ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu ilgtermiņa sociālo un ekonomisko reformu panākumus un garantētu ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka Eiropas kaimiņattiecību politiku vajadzētu aplūkot plašāk, lai veicinātu pierobežas teritoriju ekonomisko attīstību; uzskata, ka teritoriālās sadarbības principi attiecas arī uz ārējām robežām un tie ir būtisks līdzeklis, ar kuru veicināt ES ekonomisko attīstību, kā arī ES vispārējos EKP mērķus; uzskata, ka jaunajai EKP pieejai ir jābūt tādai, kas ļauj īstenot ES makroreģionālās stratēģijas, un ka pilnībā jāizmanto iespējas, kas saistītas ar ES makroreģioniem, kuri ietver ES kaimiņvalstis, lai labāk saskaņotu ES un EKP valstu kopīgo interešu prioritātes un projektus un tādējādi sasniegtu savstarpēji pozitīvus

rezultātus un ieguldīto līdzekļu optimizāciju;

73. uzsver Eiroreģionu ievērojamo lomu kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā un mudina Komisiju veicināt un atbalstīt to attīstību, jo īpaši pierobežas reģionos, lai Eiropas kaimiņattiecību politikā sekmētu Eiroreģionu nozīmi;
74. uzsver Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) lielo potenciālu, iesaistot reģionus, kuri atrodas ārpus ārējām robežām; mudina noslēgt īpašus nolīgumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm par tādu valsts tiesību aktu ieviešanu, kas atzīst ETSG struktūras to valsts tiesību aktos un starpvalstu nolīgumos, ļaujot trešo valstu vietējām un reģionālajām iestādēm piedalīties ETSG;
75. uzskata, ka turpmākajā EKP vajadzētu ņemt vērā nozīmi, kāda attālākajiem reģioniem ir ES ārējo attiecību politikā; norāda, ka šiem reģioniem ir reālas iespējas ietekmēt ES ārpolitiku, jo tie ļauj ES veidot ciešākas attiecības ar daudzām trešām valstīm, no vienas puses, un risināt tādas sarežģītus jautājumus kā nelegālā migrācija, no otras puses; aicina Komisiju nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz novatoriskām finansēšanas iespējām konkrētiem kohēzijas politikas projektiem, lai ļautu tos īstenot un gūt no tiem labumu gan Eiropas reģionos, gan trešo valstu reģionos;
76. uzsver, ka, domājot par EKP perspektīvām, liela nozīme ir plašākai ģeogrāfiskai un stratēģiskai pieejai un atgādina, ka pēc Eiropas Parlamenta 2006. gada 19. janvāra rezolūcijas par EKP pieņemšanas ES 2007. gada novembrī pieņēma īpašu politiku par Atlantijas okeāna salu valstīm, kas ir ES attālāko reģionu kaimiņvalstis, kurā par būtiskiem tika atzīti tādi aspekti kā ģeogrāfiskais attālums, kultūras un vēsturiskā līdzība un savstarpējie drošības jautājumi; atzinīgi vērtē konkrētas jau īstenotas politikas, proti, ES un Kaboverdes īpašās partnerības, augsto rezultativitāti un dinamiku; aicina ES turpmāk stiprināt tās dialogu un politikas konvergenci ar šīm valstīm un atbalstīt to centienus konsolidēt politiskās, sociālās un ekonomiskās reformas;
77. saprot, ka Komisijas Reģionālās attīstības ģenerāldirektorātam ir plaša pieredze, kā pārvaldīt Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļus, un pauž pārlicību, ka Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (EKPI) mērķu sasniegšanas labad būtu jāpaļaujas uz šā ģenerāldirektorāta ieteikumiem saistībā ar līdzekļu pārvaldību; tādēļ uzskata, ka šo finanšu instrumentu pārvaldība saistībā ar pārrobežu sadarbības programmām būtu no jauna jāuztic reģionālās attīstības ģenerāldirektorātam, kurš par to bija atbildīgs jau iepriekš;
78. atzinīgi vērtē Varšavas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2011. gada 30. septembra kopīgo deklarāciju, kā arī deklarāciju par situāciju Baltkrievijā, it īpaši attiecībā uz demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma principu, apņemšanos stiprināt divpusējās ekonomiskās un politiskās attiecības, tostarp ieinteresētību panākt progresu sarunās par asociācijas nolīgumiem, daudzpusējās sadarbības starp partneriem stiprināšanu un mobilitātes veicināšanu, kā arī apņemšanos veicināt tās īstenošanu, nodrošinot skaidrus ieguvumus partnervalstu sabiedrībām;
79. uzskata, ka Austrumu partnerības stiprināšana būs galvenais priekšnoteikums ES pierobežas reģionu attīstībai; uzsver, ka Austrumu partnerībai un reģionālajai attīstībai jādarbojas kopā un jāveicina divpusēja un daudzpusēja sadarbība, piemēram, brīvās

tirdzniecības nolīgumi, kā arī tādi pienācīgi finansēti kopprojekti kā kultūras un pilsoniskās sabiedrības apmaiņa;

80. uzsver, cik svarīgi ir vēl vairāk veicināt reģionālo sadarbību Melnās jūras reģionā un vairāk attīstīt ES Melnās jūras stratēģiju; uzsver, ka ES politikas virzieni attiecībā uz Melno jūru un Austrumu partnerība papildina viena otru; aicina Komisiju un EĀDD lietderīgi izmantot abu iniciatīvu atšķirīgās pieejas un visos līmeņos precizēt, kā efektīvi izmantot šo ievērojamo papildināmību;
81. uzsver, cik liela nozīme ir Savienībai Vidusjūrai kā pastāvīgam forumam dialoga un sadarbības īstenošanai un kā instrumentam demokrātijas veicināšanai; mudina (gaidāmo) Savienības Vidusjūrai līdzpresidentūru saglabāt uzticību vērienīgajiem mērķiem, kuru sasniegšanai tā tika izveidota, un veicināt Eiropas kaimiņattiecību politikas efektīvu īstenošanu Vidusjūras reģiona valstīs; uzskata, ka Savienībai Vidusjūrai ir jāatbalsta pārdomāta ekonomikas, sociālā un demokrātijas attīstība un jānodrošina stabils un vienots pamats ciešai reģionālai sadarbībai starp ES un tās dienvidu kaimiņvalstīm; atzinīgi vērtē iespēju, ko sniedz Savienības Vidusjūrai darbības atjaunošana attiecībā uz papildināmības palielināšanu divpusējās politikas un reģionālās politikas starpā, lai efektīvāk sasniegtu mērķus saistībā ar Eiropas un Vidusjūras valstu sadarbību, kuras pamatā ir kopējo vērtību savstarpēja atzišana un miera, drošības un labklājības telpas izveide; jo īpaši atzinīgi vērtē Savienības Vidusjūrai jaunā ģenerālsekretāra apņemšanos strādāt un īstenot savienības projektus demokrātijas un pilsoniskās sabiedrības jomā; attiecībā uz pašreizējo situāciju atzinīgi vērtē Kaimiņattiecību politikas ieguldījumu fonda kopējā budžeta palielināšanu;
82. norāda, ka EKP daudzpusējā dimensija ir jāizmanto, lai palīdzētu savlaicīgi un efektīvi īstenot reālus Savienībai Vidusjūrai projektus, lai sagatavotos kopīgam attīstības un integrācijas procesam, līdzfinansējot iespēju izpēti un atbalstot izdevīgu aizdevumu plašāku izmantošanu;
83. aicina Komisiju un EĀDD izpētīt iespējas veidot institucionālu saikni starp EKP un galveno reģiona dalībnieku, it īpaši Turcijas, kaimiņattiecību politiku; atgādina par Ankaras centieniem iedvesmot un palīdzēt īstenot pāreju uz demokrātiju un sociālekonomiskās reformas dienvidu kaimiņvalstīs; norāda, ka Turcijas iestāžu un nevalstisko organizāciju dalība EKP instrumentu īstenošanā nodrošinātu unikālus sinerģijas rezultātus, it īpaši tādās jomās kā iestāžu veidošana un pilsoniskās sabiedrības attīstība; uzskata, ka praktiskā sadarbība būtu jāpapildina ar strukturētu dialogu ES un Turcijas starpā, lai koordinētu pušu kaimiņattiecību politiku; ierosina līdzīgu sadarbības piedāvājumu EKP ietvaros attiecināt arī uz Krieviju un citām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm;

ES un konfliktu risināšana

84. atgādina, ka reģiona militāro konfliktu, tostarp tā dēvēto „iesaldēto konfliktu”, miermīlīga atrisināšana ir būtisks priekšnosacījums demokrātijas konsolidācijai, cilvēktiesību ievērošanai, labklājībai un ekonomikas izaugsmei, un tāpēc tai jābūt ES augstākajai prioritātei;
85. atgādina, ka ES ir vairāk jāiesaistās un aktīvāk, saskaņotāk un konstruktīvāk jāpiedalās reģionālo konfliktu risināšanā, tostarp ar EĀDD palīdzību, izstrādājot vairāk uzticības

veicināšanas, samierināšanas un starpniecības pasākumu, apsverot jaunas pragmatiskas un inovatīvas pieejas, ieviešot sabiedriskās komunikācijas stratēģijas, atbalstot Eiropas civilo miera spēku darbību un vietējos starpniecības pasākumus, atbalstot pilsonisko kultūru, jo īpaši bērnu un jauniešu apmācību, izglītību un līdzdalību, kopienu un starpkopienų dialogu, iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, īstenojot pārrobežu projektus un stiprinot labas kaimiņattiecības; norāda, ka ir ļoti svarīgi stiprināt politisko sadarbību, lai garantētu drošību un cīnītos pret terorismu un atsevišķām ekstrēmisma formām;

86. uzskata, ka kultūru un reliģiju dialogam ir izšķiroša nozīme, lai sekmētu savstarpējo sapratni, cieņu, solidaritāti un iecietību pret kaimiņos esošajām partnervalstīm un to starpā; prasa ierosinātajos jaunajos EKP instrumentos pievērst īpašu uzmanību šāda dialoga veicināšanai;
87. ņemot vērā Ziemeļāfrikā notikušo revolūciju atskaņas, uzsver, cik svarīgi ir sniegt atbalstu pārejas posma tiesiskumam, un aicina visas partnervalstis sadarboties ar starptautisko tiesu, proti, Starptautisko krimināltiesu;
88. uzstāj, ka jāsaglabā reģionālā pieeja, un atzinīgi vērtē lēmumu par Eiropas Savienības īpašā pārstāvja (ESĪP) iecelšanu Dienvidkaukāzā un Vidusjūras dienvidu reģionā un par darba grupas izveidi attiecībā uz Vidusjūras dienvidu reģionu; uzskata, ka jāapsver iespēja izveidot līdzīgu darba grupu attiecībā uz Dienvidkaukāzu; uzsver, ka jānodrošina atbilstīgi resursi ES aktīvai līdzdalībai tā dēvētajās „5+2” sarunās, it īpaši ņemot vērā ES īpašā pārstāvja mandāta izbeigšanos;
89. uzskata, ka reģionālos konfliktus nevar izprast, ja netiek ņemts vērā kultūras aspekts; aicina īstenot saskaņotu stratēģiju, kas līdzīga Zilā vairoga stratēģijai, saskaņā ar kuru konfliktu novēršanā un miera atjaunošanā zināmu nozīmi piešķir kultūrai;
90. atzinīgi vērtē starptautisko organizāciju, īpaši EDSO un ANO aģentūru, veikto darbu konflikta vai pēckonflikta situācijās un ilgtspējīgas attīstības veicināšanā visā apkaimē, it īpaši ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (*UNRWA*) saistības attiecībā uz Palestīnas bēgļiem;
91. atbalsta humāno un attīstību un mieru veicinošo darbību, ko Savienība izvērš austrumu kaimiņu partnervalstīs, un jo īpaši ES nozīmīgo ieguldījumu ANO Palīdzības un darba aģentūrā Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos; tomēr pauž nožēlu, ka šī darbība joprojām nepalielina Savienības kā vadošās politikas dalībnieces lomu Tuvajos Austrumos; mudina EĀDD un Komisiju darīt visu iespējamo, lai Savienības līdzdalībai un darbībai šajā reģionā piešķirtu politisku ietekmi atbilstoši tās īpaši svarīgajai nozīmei humānās palīdzības un attīstības palīdzības ziņā;

Parlamentārā dimensija

92. uzsver, ka Eiropas Parlamentam ar tā parlamentārajām delegācijām un delegācijām parlamentārajās asamblejās ir liela nozīme politiskā dialoga pastiprināšanā un plašu brīvību, demokrātisko reformu un tiesiskuma veicināšanā kaimiņu partnervalstīs, un norāda, ka šādai saskarsmei jābūt arī turpmāko kritēriju izpildes novērtēšanas pamatā un ka, balstoties uz to, jāveic nepieciešamās izmaiņas divpusējos un daudzpusējos sadarbības

nolīgumos, ņemot vērā notikumus un panākto progresu;

93. atkārtoti apstiprina, ka daudzpusējās parlamentārās asamblejas, piemēram, *Euronest* un Savienības Vidusjūrai parlamentārā asambleja, veido būtisku saikni uzticības un saskaņotības veicināšanā starp ES un partnervalstīm un pašu partnervalstu starpā un tādējādi ievērojami sekmē Austrumu partnerības un Savienības Vidusjūrai mērķu sasniegšanu; prasa EĀDD un Komisijai pēc iespējas vairāk iesaistīt *Euronest* biedrus Austrumu partnerības daudzpusējās struktūrās un platformās; uzstāj, ka Savienības Vidusjūrai parlamentārā asambleja ir jāatzīst par Savienības Vidusjūrai likumīgu parlamentāru institūciju; uzsver, ka pilntiesīgs sekretariāts nodrošinās lielāku Savienības Vidusjūrai parlamentārās asamblejas darba saskaņotību un atbilstību EKP programmām, kas paredzētas dienvidu un austrumu reģionālajai dimensijai;
94. aicina EK sniegt lielāku finansiālo, tehnisko un speciālo zināšanu atbalstu Austrumu partnerības valstu parlamentu administrācijām, īstenojot visaptverošu iestāžu veidošanas programmu, lai uzlabotu to efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību, kas ir būtiski svarīga, lai parlaments varētu veikt savus uzdevumus demokrātiskā lēmumu pieņemšanas procesā;
95. apliecina gatavību uzņemt Baltkrievijas parlamenta pārstāvjus *Euronest* parlamentārajā asamblejā, tiklīdz starptautiskā sabiedrība, tostarp EDSO, būs atzinusi, ka parlamenta vēlēšanas Baltkrievijā ir demokrātiskas;

Finansēšana

96. atzinīgi vērtē priekšlikumu par jauno Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (EKI) un finansējuma palielināšanu EKP, kā tas prasīts iepriekšējās Parlamenta rezolūcijās; uzskata, ka līdzekļu sadalījumam ir jābūt elastīgam un pietiekamam attiecībā uz abiem reģioniem, vienlaikus saglabājot reģionālo līdzsvaru, izmantojot pieeju, ko nosaka izpilde un kurā ņem vērā saistības un progresu īstenoto reformu jomā partnervalstīs, kā arī uz to vajadzības un iespējas; norāda, ka, ieviešot lielāku elastību un vienkāršošanu, jāievēro demokrātiskas kontroles tiesības un jāpastiprina izdevumu uzraudzība;
97. uzskata, ka kaimiņattiecību politikā ir svarīgi saglabāt pārdomātu līdzsvaru starp austrumu un dienvidu dimensiju, jo īpaši tādēļ, ka austrumu kaimiņvalstis patlaban īsteno ar Austrumu partnerību saistītās programmas un reformas un savu nākotni saista ar ES; tomēr pauž pārlicību, ka šo līdzsvaru nevar uzskatīt par paliekoši nemainīgu; pilnībā atbalsta principu, ka finansiālajai palīdzībai jābūt diferencētai, elastīgai un atkarīgai no panāktajiem rezultātiem un tā piešķirama atbilstīgi reālajām vajadzībām, spējai līdzekļus izmantot un sasniegtajiem mērķiem;
98. uzskata, ka EKI pārskatīšana ir jāveic līdztekus 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas pašreizējai novērtēšanai un sarunām par laikposmu pēc 2013. gada un saskaņā ar šiem procesiem, lai 2012. un 2013. gadā nebūtu no jauna jāatsāk sarunas par kaimiņattiecību politikas finansēšanu;
99. prasa būtiski paaugstināt griestus ES budžeta 4. izdevumu kategorijai, konkrēti Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentam, ņemot vērā, ka pēdējos gados attiecībā uz

Eiropas Savienību un partnervalstīm gan tika sasniegts zināms progress sadarbības veicināšanā un to ekonomiku pakāpeniska integrācija, tomēr vēl ir daudz darāmā, jo parādās jauni uzdevumi un sadarbības jomas;

100. uzsver, ka apropriāciju, kas vajadzīgas, lai palielinātu EKP finansējumu, pārdales pamatā jābūt skaidrām prioritātēm, un tāpēc jānodrošina, lai šis process neradītu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības vienīgo krīzes seku mazināšanas un miera veidošanas instrumentu, proti, Stabilitātes instrumentu, kā to ierosinājusi Komisija; uzsver, ka pašreizējai valsts parāda krīzei nevajadzētu ietekmēt EKP finansējumu;
101. pauž nožēlu par to, ka liela daļa EKP pieejamā finansējuma tiek tērēta nevis projektiem un programmām, bet gan konsultācijām, un šai sakarībā aicina nekavējoties līdzsvarot finansējuma izlietojumu jaunajā instrumentā;
102. uzsver, ka gadījumos, kad ES ir mobilizējusi līdzekļus humānajai palīdzībai, ir svarīgi nodrošināt pienācīgu rehabilitācijas, atjaunošanas un attīstības sasaisti, lai daļēji mazinātu revolūciju radītās destruktīvās sekas;
103. uzskata, ka pilsoniskās sadarbības instruments varētu būt plānots kā neatņemama Eiropas kaimiņattiecību instrumenta (EKI) daļa; ierosina apsvērt EKI līdzekļu pārvaldības nodošanu pilsoniskās sadarbības instrumentam, ja valstis neatbilst finansēšanas noteikumiem neapmierinošas darbības dēļ;
104. uzsver EKI izšķirošo nozīmi, atbalstot ES makroreģionālās stratēģijas, piemēram, Baltijas jūras reģiona stratēģiju un Donavas reģiona stratēģiju, jo ar šo instrumentu var finansēt minēto stratēģiju ārējos aspektus, galvenokārt pasākumus, kuros iesaistītas kaimiņvalstis;
105. uzsver, ka līdzekļu piešķiršanas pamatā jābūt ierobežotam skaitam skaidri noteiktu prioritāšu un izmērāmu mērķu, kas saskaņoti ar partnervalstīm, ņemot vērā to vajadzības un pamatojoties uz skaidru nosacītību un līdz šim panākto progresu; norāda, ka budžeta atbalsts jāizmanto tikai tad, ja ir nodrošināta pārdomāta budžeta pārvaldība un tiek izmantots visu pieejamo instrumentu klāsts, lai labāk atspoguļotu prioritātes; šai sakarībā uzsver, ka jāpilnveido EKP valstu publiskā iepirkuma tiesību akti un publisko finanšu pārvaldība;
106. uzsver, ka vajadzīga saskaņota pieeja attiecībā uz palīdzību, ko kaimiņvalstīm sniedz katra ES dalībvalsts un ES saistībā ar EKP programmu; atbalsta visus mehānismus, kas palīdzētu koordinēt un racionalizēt dažādu ES līdzekļu devēju darbību EKP valstīs, nepalielinot birokrātiju;
107. norāda, ka, lai gan palīdzība var sniegt atbalstu EKP valstīm, ar to nepietiek, lai garantētu ilgtspējīgu un stabilu attīstību; tādēļ aicina EKP valstis stiprināt un mobilizēt iekšzemes resursus, izveidot pārredzamas nodokļu sistēmas, efektīvi iesaistīt privāto sektoru, pašvaldības iestādes un pilsonisko sabiedrību EKP darba kārtības jautājumu risināšanā un censties panākt lielāku līdzdalību EKP projektos;
108. atzinīgi vērtē *G8* dalībvalstu lēmumu paplašināt aizdevumu iespējas Dienvidu partnerības valstīm, kuras uzsākušas pāreju uz demokrātiju; uzskata, ka saistības, kuras puses uzņēmušās, izveidojot Dohilas partnerību 2011. gada 27. maijā, iespējams, veicinās

finanšu mobilizāciju demokrātijas un attīstības atbalstam ES partnervalstīs;

109. ņemot vērā „arābu pavasari”, kā arī dažās Austrumu partnerības valstīs vērojamo atkāpšanos no demokrātijas principiem, aicina paškritiski izvērtēt Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta ietvaros iepriekš izmantotos finanšu instrumentus, izanalizējot to iedarbību uz demokrātiju, cilvēktiesībām, pārvaldību, korupcijas apkarošanu, iestāžu izveidi un pilsoniskās sabiedrības atbalstīšanu; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jārod jauna pieeja, kā pilnveidot sadarbību konfliktu risināšanas jomā;
110. pauž stingru pārlicību, ka, veicot minēto pārskatīšanu, ir jāizvērtē arī Palestīniešu pašpārvaldei un ANO Palīdzības un darba aģentūrā Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos sniegtā finansiālā palīdzība un ka šo palīdzību kā kaimiņattiecību politikas neatņemamu elementu nepieciešams plānot ilgtermiņā; nevar piekrist argumentam, ka reģiona politiskās nestabilitātes un miera procesa īpatnību dēļ ir iespējama tikai provizoriska plānošana un katrai situācijai individuāli pielāgoti palīdzības pasākumi;
111. ņemot vērā pašreizējās neatliekamās vajadzības, jo īpaši dienvidu kaimiņvalstīs, prasa Eiropas Parlamentam un Padomei steidzami panākt vienošanos par priekšlikumu 2012. un 2013. gadā palielināt Kaimiņattiecību instrumenta resursus; turklāt aicina dalībvalstis steidzami pildīt savas divpusējās saistības ar Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm un Austrumu partnerības valstīm;
112. uzstāj, ka Padomei bez turpmākas kavēšanās jāpieņem tiesību akta priekšlikums, lai grozītu Komisijas 2008. gada maijā iesniegtās un Parlamenta 2008. gada 8. jūlijā pieņemtās EKPI Regulas 23. pantu, kas ļauj atkārtoti ieguldīt līdzekļus, kas iepludināti no iepriekš veiktām darbībām; atgādina, ka šis pasākums jau ir apsvērts un ņemts vērā priekšlikumā par EKP pārskatīšanas finansēšanu 2011.–2013. gada budžetā; aicina Eiropas Komisiju apsvērt alternatīvas iespējas, lai ar EIB starpniecību nodrošinātu papildu riska kapitāla fondu tūlītēju pieejamību gan dienvidu, gan arī austrumu dimensijai;
113. atzinīgi vērtē darbu, ko paveikusi Eiropas Investīciju banka, it īpaši izmantojot Eiropas un Vidusjūras reģiona Ieguldījumu un partnerības instrumentu, un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB), un uzsver, ka ir svarīgi veidot lielāku sinerģiju ar citām starptautiskajām finanšu iestādēm, kas darbojas šajās valstīs; atbalsta grozījumus ERAB statūtos, lai arī dienvidu kaimiņvalstis varētu saņemt tās sniegto palīdzību, un vēlas nodrošināt, ka EIB un ERAB — abu banku kapitāla izcelsmes reģions ir galvenokārt Eiropa — veido veiksmīgas attiecības, kuru pamatā ir sadarbība, nevis konkurence;

*

* *

114. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu un EKP valstu valdībām un parlamentiem un Savienības Vidusjūrai ģenerālsekretāram.

8.11.2011

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Michèle Striffler*

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver – ja Savienības politika attīstības sadarbības jomā atbilst tās ārējās darbības principiem un mērķiem un attiecīgi šajā gadījumā — Savienības kaimiņattiecību politikai, Savienībai tomēr ir konstitucionāls pienākums, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. panta 1. punkta otrajā daļā, ņemt vērā mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā, kad tiek īstenota politika, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis; tādēļ mudina Komisiju un EĀDD, īstenojot Eiropas kaimiņattiecību politiku, vienmēr ievērot šos mērķus, proti, mazināt nabadzību un ilgākā laika posmā to izskaust gan austrumu kaimiņu, gan dienvidu kaimiņu partnervalstīs;
2. atbalsta humāno un attīstību un mieru veicinošo darbību, ko Savienība izvērš austrumu kaimiņu partnervalstīs, un jo īpaši ES nozīmīgo ieguldījumu ANO Palīdzības un darba aģentūrā Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (*UNRWA*); tomēr pauž nožēlu, ka šī darbība joprojām nepalielina Savienības kā vadošās politikas dalībnieces lomu Tuvajos Austrumos; mudina EĀDD un Komisiju darīt visu iespējamo, lai Savienības līdzdalībai un darbībai šajā reģionā piešķirtu politisku ietekmi atbilstoši tās īpaši svarīgajai nozīmei humānās palīdzības un attīstības palīdzības ziņā;
3. prasa izmantot ES īpašā pārstāvja Vidusjūras dienvidu reģionā pilnvaras ar attīstību saistītajos aspektos, kad tam var būt būtiska nozīme, lai panāktu, ka demokrātiskās norises papildina panākumi attīstības jomā, jo īpaši sociālo un ekonomisko apstākļu uzlabošanās šajās valstīs;

4. izceļ nepieciešamību turpināt Eiropas kaimiņattiecību politikas finansēšanu, neraugoties uz pašreizējo ekonomisko krīzi, tomēr atgādina, ka nekādā gadījumā Savienības budžeta līdzekļus, kas iedalīti attīstības un humānai palīdzībai, nevar piešķirt Eiropas kaimiņattiecību politikas finansēšanai (ko nodrošina ar īpašu instrumentu);
5. uzsver, ka gadījumos, kad ES ir mobilizējusi līdzekļus humānajai palīdzībai, ir svarīgi nodrošināt pienācīgu rehabilitācijas, atjaunošanas un attīstības sasaisti, lai daļēji mazinātu revolūciju radītās destruktīvās sekas;
6. norāda, ka, pateicoties Vidusjūras dienvidu krastos valdošajam „arābu pavasara” brīvības garam, vietējā pilsoniskā sabiedrība ir centusies atbrīvoties no pārāk stingras kontroles, kādu līdz šim īstenoja pastāvošās varas iestādes; mudina veidot ciešāku apakšreģionālo sadarbību un atbalsta šo atbrīvošanās vēlmī tiktāl, ciktāl tā iet roku rokā ar reālu virzību uz demokrātiju, kas ļauj vislabāk aizsargāt kopējās vērtības (demokrātiju, cilvēktiesības, jo īpaši sieviešu tiesības, taisnīgumu, tiesiskumu, pamatbrīvības, tostarp vārda, apziņas, reliģijas, apvienošanās un plašsaziņas līdzekļu brīvības, drošību, demokrātisko stabilitāti, labklājību, ienākumu, bagātības un iespēju taisnīgu sadali, labu pārvaldību un korupcijas apkarošanu); šajā ziņā atbalsta arī vietējās demokrātijas veidošanu ar decentralizācijas un vietējo varas iestāžu nostiprināšanas palīdzību;
7. uzsver, ka pamata cilvēktiesību, tostarp sociālo un ekonomisko tiesību, īstenošanai jābūt kaimiņattiecību politikas stūrakmenim; aicina arī ES izstrādāt politiku, lai apkarotu bērnu darbu, ievērojot ILO Konvencijas par minimālo darbā pieņemšanas vecumu 15 gados un par viskaitīgākajiem bērnu darba veidiem, lai tie tiktu novērsti; uzsver, ka piekļuve pamatizglītībai un profesionālajai apmācībai būtu jānodrošina saskaņā ar TAM;
8. uzsver īpašu vajadzību ES attīstības un cilvēktiesību programmās paust atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai, kurai šajās norisēs ir ievērojama nozīme, un jo īpaši sieviešu un jauniešu organizācijām; atgādina, ka pēc turpmākajos mēnešos gaidāmajām vēlēšanām ir jāsekmē darbs saistībā ar valstu jauniešiem izvēlēto parlamentu nostiprināšanu, lai tie varētu attīstīt savas spējas kontroles un pārbaudes jomā;
9. uzstāj, ka demokratizācijas procesam būtu jātiecas nostiprināt tiesiskumu un veidot demokrātiskas iestādes, tostarp funkcionējošu parlamentu, kas atspoguļotu politisko plurālismu; uzsver pilsoniskās sabiedrības īpaši svarīgo lomu šajā procesā un aicina ieviest skaidru un pārredzamu mehānismu, kas veicinātu aktīvu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību;
10. uzsver, ka Savienības un tās kaimiņvalstu attiecības migrācijas jomā nav tikai Savienības drošības prioritātes; aicina EĀDD un Komisiju savā turpmākajā politikā uzmanību pievērst arī migrantu un bēgļu cilvēktiesību aizsardzībai, kā arī saiknei starp migrāciju un dienvidu un austrumu partnervalstu attīstību.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	7.11.2011
Galīgais balsojums	+: 21 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Santiago Fisas Aixela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	João Ferreira

8.11.2011

BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Göran Färm*

IEROSINĀJUMI

Budžeta komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka konstruktīva ilgtermiņa kaimiņattiecību politika ir izšķiroši svarīga, lai partnervalstīs veicinātu virzību uz mieru, demokrātiju, stabilitāti un labklājību, taču tā ir stratēģiski svarīga arī Eiropas Savienībai, ņemot vērā gan austrumu, gan dienvidu partnervalstu nozīmi kopējā drošībā, vides politikā un ekonomiskajā attīstībā;
2. uzsver — pārskatot EKP, ir jāizstrādā labi strukturēts un progresīvs ilgtermiņa Eiropas kaimiņattiecību instruments (EKI), lai izvairītos no pārmērīgām finansējuma svārstībām un jebkādas iespējamās pārklāšanās ar jau pastāvošiem instrumentiem, īpaši situācijā ar ierobežotiem budžeta līdzekļiem; šajā sakarībā pauž nožēlu par Ārlietu padomes 2011. gada 20. jūnija sanāksmes secinājumu, ka „lēmums par ievērojami lielāku finansiālu atbalstu” tiks pieņemts, „neskarot daudzgadu finanšu shēmu”;
3. ņemot vērā „arābu pavasari”, kā arī dažās Austrumu partnerības valstīs vērojamo atkāpšanos no demokrātijas principiem, aicina paškritiski izvērtēt Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (EKPI) ietvaros iepriekš izmantotos finanšu instrumentus, izanalizējot to iedarbību uz demokrātiju, cilvēktiesībām, pārvaldību, korupcijas apkarošanu, iestāžu izveidi un pilsoniskās sabiedrības atbalstīšanu; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jārod jauna pieeja, kā pilnveidot sadarbību konfliktu risināšanas jomā;
4. uzskata, ka EKI pārskatīšana ir jāveic līdztekus 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pašreizējai novērtēšanai un sarunām par laikposmu pēc 2013. gada un saskaņā ar šiem procesiem, lai 2012. un 2013. gadā nebūtu no jauna jāatsāk sarunas par

kaimiņattiecību politikas finansēšanu;

5. uzskata — sniedzot kaimiņattiecību politikā paredzēto finansiālo palīdzību, ir jāņem vērā arī imigrācijas un patvēruma jautājumi un jāatbalsta pasākumi, kuri paredzēti, lai mazinātu intelektuālā darbaspēka emigrāciju, veicinātu informācijas kampaņas par legālas migrācijas iespējām, sniegtu strukturālu atbalstu patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanai, veicinātu trešo valstu amatpersonu apmācīšanu patvēruma un cilvēktiesību jautājumos un sekmētu repatriantu reintegrāciju; uzskata, ka pārskatītajā EKI minētajiem aspektiem jāveltī pienācīga uzmanība un ir jāpanāk, lai ar šo instrumentu būtu iespējams sniegt operatīvu atbalstu un lai tas darbotos saskaņīgi ar citiem bēgļu lietās izmantojamiem finanšu instrumentiem, piemēram, Eiropas Bēgļu fondu, Eiropas Atgriešanās fondu un Ārējo robežu fondu;
6. piekrīt, ka ir jāuzlabo EKI un citu instrumentu, piemēram, EIB un ERAB, mijiedarbība, lai, cik vien iespējams, palielinātu ES pievienoto vērtību, izvairītos no centienu un resursu pārklāšanās un optimizētu palīdzības ietekmi; šajā sakarībā uzskata, ka būtu jāapsver iespēja izveidot šai mijiedarbībai vispārēju sistēmu;
7. pauž stingru pārlicību, ka, veicot minēto pārskatīšanu, ir jāizvērtē arī Palestīniešu pašpārvaldei un *UNRWA* sniegtā finansiālā palīdzība un šo palīdzību kā kaimiņattiecību politikas neatņemamu elementu nepieciešams plānot ilgtermiņā; nevar piekrist argumentam, ka reģiona politiskās nestabilitātes un miera procesa īpatnību dēļ ir iespējama tikai provizoriska plānošana un katrai situācijai individuāli pielāgoti palīdzības pasākumi;
8. uzskata, ka kaimiņattiecību politikā ir svarīgi saglabāt pārdomātu līdzsvaru starp austrumu un dienvidu dimensiju, jo īpaši tādēļ, ka austrumu kaimiņvalstis patlaban īsteno ar Austrumu partnerību saistītās programmas un reformas un savu nākotni saista ar ES; tomēr pauž pārlicību, ka šo līdzsvaru nevar uzskatīt par paliekoši nemainīgu; pilnībā atbalsta principu, ka finansiālajai palīdzībai jābūt diferencētai, elastīgai un atkarīgai no panāktajiem rezultātiem un tā piešķirama atbilstīgi reālajām vajadzībām, spējai līdzekļus izmantot un sasniegtajiem mērķiem;
9. uzsver EKI izšķirošo nozīmi, atbalstot ES makroreģionālās stratēģijas, piemēram, Baltijas jūras reģiona stratēģiju un Donavas reģiona stratēģiju, jo ar šo instrumentu var finansēt minēto stratēģiju ārpolitiskos aspektus, galvenokārt pasākumus, kuros iesaistītas kaimiņvalstis;
10. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos dot jaunu stimulu kaimiņvalstu līdzdalībai atsevišķu ES aģentūru darbā un trešām valstīm pieejamajās ES programmās; aicina Komisiju iesniegt skaidru un pilnīgu sarakstu ar attiecīgajām aģentūrām un programmām, kurās kaimiņvalstis varētu līdzdarboties, pievienojot pārskatu par dažādo līdzdalības iespēju veidu, finansiālo ieguldījumu un metodēm;
11. uzstāj, ka ir jānosaka skaidras prioritātes un mērķi, lai izvairītos no pārmērīgi izkaisītiem atbalsta pasākumiem, jo pārāk sīki sadalīta finansiālā atbalsta gadījumā gaidāmi visai vāji rezultāti; uzskata šādu pašnoteiktu prioritāšu ierobežojumu par būtisku instrumentu arī palīdzības nosacītībā un uzlabotā uzraudzībā; tādēļ atkārtoti apstiprina, ka kaimiņvalstīm un ES iestādēm ir jābūt politiski un tiesiski gatavām finansiālo palīdzību ātri pārskatīt, ja

netiek izpildīti prasītie nosacījumi;

12. norāda, ka Eiropas Investīciju bankā atpakaļ ieplūstošo līdzekļu atkārtota izmantošana atbilst gandrīz 20 % no kopējā pārskatāmā finansējuma; atkārtoti aicina Padomi drīzumā pieņemt likumdošanas priekšlikumu par grozījumiem EKPI regulā, lai šāda atkārtota līdzekļu izmantošana kļūtu iespējama; uzsver — ja Padome, neraugoties uz to, ka kopš minētā priekšlikuma iesniegšanas pagājuši trīs gadi, joprojām nespēs panākt vairākumu šajā jautājumā, alternatīva plānotajai summai EUR 244 miljonu apmērā nav piedāvāta; uzskata, ka finansējums EUR 1,24 miljardu apmērā ir minimums; uzskata, ka gadījumā, ja netiktu izmantoti Eiropas Investīciju bankā atpakaļ ieplūstošie līdzekļi, vienīgā rīcības alternatīva būtu Iestāžu nolīgumā paredzētā elastības instrumenta mobilizācija;
13. uzsver — lai Eiropas sniegtā palīdzība būtu efektīva un saskanīga, jautājumos par palīdzības sniegšanu kaimiņvalstīm ir absolūti nepieciešama labāka koordinācija gan dalībvalstu vidū, gan starp dalībvalstīm un ES; aicina visas dalībvalstis paust patiesu apņemšanos partnervalstu labā pieskaņot savas valsts intereses Eiropas kaimiņattiecību politikai;
14. ņemot vērā pašreizējās neatliekamās vajadzības, jo īpaši dienvidu kaimiņvalstīs, prasa Eiropas Parlamentam un Padomei steidzami panākt vienošanos par priekšlikumu 2012. un 2013. gadā palielināt Kaimiņattiecību instrumenta resursus; turklāt aicina dalībvalstis steidzami pildīt savas divpusējās saistības ar Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm un Austrumu partnerības valstīm;
15. pieņem zināšanai priekšlikumu par Eiropas Demokrātijas fonda izveidi; norāda, ka vēl ir jānosaka šā fonda pamatprincipi, detalizēta struktūra un finansējums, un brīdina, ka fonds nedrīkstētu pārklāties ar jau pastāvošiem instrumentiem un izraisīt instrumentu dubultošanos; pauž zināmas bažas par to, ka topošā fonda finansējuma avots pilnībā vai daļēji varētu būt ar ES budžetu nesaistīti līdzekļi, un atkārtoti apstiprina, ka budžeta lēmējinstīcijai ir tiesības uzraudzīt un kontrolēt šā fonda līdzekļu izlietojumu; tādēļ prasa, lai Komisija un Padome sniegtu paskaidrojumus šajā jautājumā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	7.11.2011
Galīgais balsojums	+: 25 -: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marisa Matias

9.11.2011

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Sylvana Rapti*

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei nepieciešama holistiska pieeja nodarbinātības un sociālās aizsardzības veicināšanā;
- B. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) ir svarīga ES kaimiņvalstu stabilitātei un veicina drošību un progresu visiem, un tā kā visu interesēs ir ap Eiropu izveidot plašu demokrātijas, stabilitātes, pārticības un miera telpu;
- C. tā kā ES visai pasaulei ir paraugs sociālās attīstības jomā un var piedāvāt vērtīgu atbildīgas izaugsmes pieredzi;
- D. tā kā jaunā EKP tiek pārskatīta un ir jāpārskata arī turpmāk gan atbilstoši kaimiņvalstīs sasniegtajam progresam, gan arī ņemot vērā abpusējas intereses jautājumus, un to vajadzētu atbilstoši pārveidot un pielāgot, lai ņemtu vērā vēsturisko uzdevumu izmaiņas un dotu priekšroku ārkārtas situācijām;
- E. tā kā centienus uzsākt demokrātiskas pārmaiņas Ziemeļāfrikā veicināja galvenokārt jaunākās paaudzes cilvēki, kuri dzīvo sabiedrībās ar nevienlīdzīgu bagātības sadali, augstu bezdarba līmeni, nepietiekamu sociālo nodrošinājumu, izglītības un sociālās perspektīvas trūkumu vai pat zem nabadzības sliekšņa, un kuri var izdzīvot, pateicoties neoficiālajai ekonomikai;
- F. tā kā reģionā ap dienvidu partnervalstīm ir viens no zemākajiem nodarbinātības rādītājiem pasaulē un 2011. gada sākuma notikumi vairākās partnervalstīs paver jaunas iespējas, lai

risinātu darba vietu radīšanas uzdevumu;

- G. tā kā ar EKP vienlīdz jārisina austrumu un dienvidu dimensijas problēmas attiecībā uz demokrātiju, ekonomiku un sociālajiem jautājumiem;
- H. tā kā ievērojami atšķiras demogrāfiskās tendences dažādos EKP reģionos;
- I. tā kā austrumu un dienvidu robežu tiešais ģeogrāfiskais tuvums ir stratēģiski svarīgs un kā prioritāte ir jāvērtē migrējošu darba ņēmēju pieplūdums, kas saistīts ar kultūras līdzībām, vēsturisko pagātņi un iespējamo nākotnes attīstību saistībā ar paplašināšanos,
1. uzsver, ka ar EKP būtu jāatbalsta ilgtspējīgas ekonomiskas, strukturālas, sociālas un izglītības reformas, kuras tiek uzsāktas saskaņā ar drošu un taisnīgu tiesisko regulējumu un Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijām un kuru mērķis ir gan darba vietu radīšana un sociālā aizsardzība, gan attiecīga darba politikas, tostarp apmācības un izglītības programmu modernizācija, uzskatot atbilstību darba standartiem par priekšnoteikumu finansiālajam atbalstam; ar šīm reformām būtu jāveicina sociālā ekonomiskā izaugsme, novēršot sociālo atstumtību un sociālo dempingu, vienlaikus uzlabojot uzņēmējdarbības vidi un atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem;
 2. mudina EKP partnerus ratificēt visas svarīgākās SDO darba konvencijas un saskaņot ar tām valsts tiesību aktus;
 3. uzsver, ka ar EKP ir jāatbalsta EKP valstis to centienos saviem spēkiem risināt steidzamus darba tirgus jautājumus un nodrošināt ilgtermiņa risinājumus tādām darba tirgus problēmām kā piedāvājuma un pieprasījuma neatbilstība, neformālā nodarbinātība, slikti darba apstākļi, satraucoši augsts jauniešu bezdarba līmenis, nelikumīgs bērnu darbs, dzimumu nevienlīdzība un mazaizsargātu sociālo grupu atstumtība, turklāt sadarbojoties gan ar ES (jo īpaši Eiropas Izglītības fondu) un balstoties uz tās gūto pieredzi, gan ar starptautiskajām organizācijām, kuras nodarbojas ar darba tirgu reformām un sociālās politikas izstrādi; aicina izveidot apmaiņas mehānismu attiecībā uz labāko praksi darba reformu un nodarbinātības politikas jomā, kā arī sniegt nepieciešamo tehnisko atbalstu EKP valstīm;
 4. uzsver, cik svarīgi ir radīt kvalitatīvas un ekonomikas un darba tirgus vajadzībām pielāgotas darba vietas, lai nodrošinātu cilvēkiem iespējas palikt savā izcelsmes valstī; atkārtoti uzsver, ka darba vietu radīšanu galvenokārt sekmē attīstība un cieša privātā sektora, it īpaši mazo un vidējo uzņēmumu iesaiste; tajā pašā laikā atgādina, ka ārkārtīgi nepieciešams ir efektīvi risināt neaizsargātu migrantu nelegālās migrācijas problēmu, kuri varētu būt spiesti vai tikt pakļauti riskam iesaistīties pretlikumīgās darbībās vai nokļūt nelegālās situācijās ES teritorijā; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir uzlabot visu migrantu dzīves apstākļus;
 5. uzsver, ka būtu nepieciešams gan tas, lai EKP kļūst par pamatu efektīvai sadarbībai cīņā ar nelegālo imigrāciju, jo partnervalstis ir kā nelegālo imigrantu izcelsmes valstis, tā arī tranzīta valstis, gan arī efektīva robežu pārvaldība un cīņa ar organizēto noziedzību, jo tādējādi tiek aizsargātas cilvēktiesības;
 6. atgādina par nepieciešamību panākt, lai valsts praksei atbilstoša minimālā alga

nodrošinātu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pienācīgu dzīves līmeni un lai algas atskaitījumi neatņemtu darbiniekiem un viņu apgādājamiem iztikas līdzekļus;

7. norāda, ka paziņojums par darba attiecību pārtraukšanu jāiesniedz pietiekami savlaicīgi, ņemot vērā darba ņēmēja darba stāžu;
8. uzsver, ka kontrolēta cirkulārā mobilitāte ir lietderīga gan trešām valstīm, gan Eiropas Savienībai, un aicina veikt pasākumus, lai novērstu iespējamo intelektuālā darbaspēka emigrāciju; uzsver nepieciešamību turpināt dialogu par atbalstu piekļūšanai ES darba tirgum un labāk izplatīt informāciju par pašreizējām juridiskām iespējām attiecībā uz mobilitāti un migrāciju, kā arī par iespējām izmantot pieejamās prasmes, kas nepieciešamas darba tirgū; atgādina, ka trešo valstu valstspiederīgo tiesības uzturēties un meklēt darbu dalībvalsts teritorijā regulē Eiropas līmeņa direktīvas; uzsver, ka pareizi jānovērtē nelabvēlīgā ietekme, piemēram, ģimeņu atsvešināšanās; uzsver ekonomiskās migrācijas pozitīvo ietekmi stabila darba tirgus nodrošināšanā;
9. uzskata, ka pārrobežu projektiem un finansiālajam atbalstam izglītības programmām, piemēram, „Erasmus”, ir jāpievērš galvenā uzmanība, sniedzot palīdzību šīm valstīm pārejā uz sociālā tirgus ekonomiku un kontrolējot negatīvo ietekmi uz to darba tirgu;
10. atzinīgi vērtē studentu un profesionālās izglītības apmaiņas iniciatīvas, piemēram, neseno pieņemto rakstisko deklarāciju par programmu „Erasmus” un „Leonardo da Vinci” izveidi Vidusjūras reģionam;
11. prasa nodrošināt lielākas pilnvaras iedzīvotājiem, kopienām un pilsoniskajai sabiedrībai un stiprināt sociālo dialogu;
12. mudina Komisiju veicināt sociālo partneru pilnīgu neatkarību to izveides un attīstības ziņā, izmantojot dažādus instrumentus, tostarp sniedzot finansiālu un tehnisku atbalstu, nodrošinot apmācību, veidojot tīklus un īstenojot veiktspējas palielināšanas pasākumus, jo sociālie partneri ir pilnīgi nepieciešami sociālās politikas izstrādei;
13. uzskata, ka tām dalībvalstīm, kurām ir robeža ar EKP valstīm, ir ļoti svarīga nozīme, palīdzot un daloties zināšanās ar šīm valstīm, jo īpaši attiecībā uz darba un nodarbinātības reformām; tāpēc aicina Komisiju aktīvi iesaistīties dialogā un sadarbībā ar valsts iestādēm un sociālajiem partneriem kaimiņvalstīs, lai palīdzētu EKP valstīm veidot tīklus, kā arī sniegt tehnisko palīdzību veiktspējas palielināšanā un iestāžu nostiprināšanā;
14. atgādina, cik svarīgas ir tiesības ikvienam veidot arodbiedrības un arodbiedrību tiesības veidot valstu federācijas vai konfederācijas un mudina veicināt un ievērot to praksē; atgādina, ka tiesības streikot ir atzītas pamattiesības un tās nedrīkst noliegt, pamatojoties tikai uz to, ka darbs tiek veikts kopienai svarīgā jomā, un sīkāk nešķirojot starp konkrētām funkcijām; aicina veicināt, ka tiesības būt informētiem un uzklausi tiem tiek piemērotas visās savstarpējo interešu jomās, garantētas ar sankcijām un netiek izslēgtas tikai tāpēc, ka darbs tiek veikts civildienestā;
15. mudina Komisiju atbalstīt administratīvās veiktspējas uzlabošanu nodarbinātības un sociālajā jomā, pievēršot īpašu uzmanību juridisko dienestu veiktspējas palielināšanai, ar ko nodrošinās reformu labāku sagatavošanu un īstenošanu;

16. uzsver, cik svarīgi ir saskaņot politikas virzienus starp ES un dalībvalstīm, lai panāktu labākus rezultātus abpusējas intereses jomās un izstrādātu nosacījumu izpildes standartus;
17. aicina Komisiju Nabadzības mazināšanas stratēģijas dokumentus uzskatīt par svarīgāko politisko pamatu vidēja termiņa ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanā par labu nabadzīgajiem iedzīvotājiem un taisnīgā bagātību sadalē atbilstoši valsts vajadzībām;
18. prasa, lai Komisija efektīvi uzraudzītu un ik gadu novērtētu tās darbības un finansēšanas rezultātus, it īpaši attiecībā uz nodarbinātības politiku un saistībā ar SDO konvenciju noteikumiem, kā arī uzraudzības rezultātus ņemtu vērā turpmākajā rīcībā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	7.11.2011
Galīgais balsojums	+ : 31 - : 3 0 : 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoc, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Emilie Turunen
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Catherine Bearder

21.10.2011

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas kaimiņattiecību politikā (EKP) ir pastiprināta sadarbība enerģētikas jomā; atgādina, ka energoapgādes drošība, dažādojot avotus, pieprasījuma pārvaldība un ciešāka sadarbība ar lielākajiem piegādātājiem un tranzītvalstīm joprojām ir ES enerģētikas politikas prioritāte un ka austrumu un dienvidu kaimiņvalstis aizvien ir ES ārējās enerģētikas politikas uzmanības centrā, kā arī prasa īstenot iedarbīgus pasākumus, lai nodrošinātu solidaritātes principa piemērošanu enerģētikas jomā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par ārējo enerģētikas politiku un tās priekšlikumu lēmumam par informācijas apmaiņu saistībā ar starpvaldību nolīgumiem;
2. vērš uzmanību uz Austrumu partnerības nozīmi ES energoapgādes nodrošināšanā; saistībā ar jaunu starpsavienojumu un cauruļvadu izveidi gāzes nozarē, jaunu starpsavienojumu un tīklu izveidi elektroenerģijas nozarē, jaunas infrastruktūras un termināļu izveidi sašķidrinātās dabasgāzes (SDG) nozarē un jaunu elektrostaciju izveidi (izmantojot fosilos kurināmos vai atjaunojamos enerģijas avotus vai pamatojoties uz kodolenerģijas projektiem) uzsver, ka ir jāizveido tirgus noteikumi un pārredzami un taisnīgi nosacījumi attiecībā uz elektroenerģijas tranzītu un tirdzniecību, lai nodrošinātu stabilu nākotni ieguldījumiem; uzsver, ka ar šiem noteikumiem un nosacījumiem būtu jāveicina augsti dabas aizsardzības, demokrātiska līdzdalības un veselības un drošības standarti;
3. atzinīgi vērtē priekšlikumu par Eiropas Enerģētikas kopienas izveidi un uzskata, ka tas varētu būtu nozīmīgs solis sadarbībā ar kaimiņvalstīm;

4. atzinīgi vērtē Ukrainas un Moldovas pievienošanas Enerģētikas kopienas līgumam, ņemot vērā tā iespējami svarīgo lomu ES energoapgādes drošības mērķu izpildes nodrošināšanā un šo valstu drošības veicināšanā;
5. atzinīgi vērtē visus Austrumu partnerības nostiprināšanas centienus, īpaši Komisijas pamatiniciatīvas MVU, reģionālo enerģētikas tirgu un energoefektivitātes jomā; uzskata, ka šie centieni būtu jāatspoguļo daudzgadu finanšu shēmā;
6. aicina Komisiju veicināt, tostarp ar ieguldījumu palīdzību, viedu enerģētikas tīklu un infrastruktūras starpsavienojumu izveidi ar ES kaimiņvalstīm, kā arī modernizēt un pilnveidot tos; uzsver, ka ir svarīgi dot priekšroku ES interesēm atbilstošiem projektiem, lai paātrinātu to izstrādi un īstenošanu; jo īpaši norāda, ka ir svarīgi izveidot un attīstīt sašķidrinātās dabasgāzes infrastruktūru;
7. aicina Komisiju vairāk attīstīt ES Melnās jūras stratēģiju, jo ģeostratēģiskās nozīmes dēļ tā ir svarīgs ES ārējās enerģētikas stratēģijas elements ar ievērojamu energoapgādes drošības un piegādes dažādošanas potenciālu;
8. atgādina par tradicionālo enerģijas avotu (naftas un gāzes), atjaunojamo enerģijas avotu un energoefektivitātes nozīmi ES austrumu un dienvidu kaimiņvalstu ekonomikas attīstības veicināšanā, tiem kļūstot par jaunu ienākumu un nodarbinātības avotu, radot jaunus vietējus enerģijas avotus, stiprinot tīklu infrastruktūru un veicinot jaunas rūpniecisko elementu ražošanas nozares izveidošanos; atzīst, ka stimulu trūkums un pašreizējās ierobežotās tehniskās iespējas, kas liedz tīkliem saņemt un izplatīt no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūto enerģiju, ir biežāk sastopamais šķērslis, kurš kavē izmantot atjaunojamus enerģijas avotus vēl vairāk; aicina Komisiju mudināt vietējo zināšanu pilnveidošanu un veicināšanu šajās jomās, zinātības nodošanu un strauju viedās tehnoloģijas ieviešanu, kā arī kopīgu pētniecības projektu veicināšanu, atbalstot inženieru fakultātēm, atjaunojamās enerģijas avotu pētniecības centriem un regulatīvām iestādēm paredzētas mācību programmas;
9. uzsver, ka ir nepieciešama pārrobežu sadarbība Donavas reģionā, ņemot vērā, ka šis reģions ir Eiropas vārti uz Rietumbalkāniem, kā arī uzsver ES stratēģijas Donavas reģionam nozīmi kaimiņattiecību uzlabošanā Eiropas centrālajā un dienvidaustrumu daļā, ņemot vērā tās ievērojamo pievienoto vērtību ES Austrumeiropas politikā, tādējādi šī stratēģija ir lielisks veids, kā veicināt visas Savienības politisko un ekonomisko sadarbību Balkānu reģionā un kā paplašināt un nostiprināt Eiropas integrācijas procesu tā teritorijā;
10. uzsver, ka ir svarīgi dalīties ES enerģētikas nozares reformu pieredzē ar kaimiņvalstīm, piemēram, Ukrainu, lai palīdzētu modernizēt to gāzes tranzīta sistēmu un veicināt pārredzamus tirgus noteikumus, vides aizsardzību un taisnīgus enerģijas tirdzniecības nosacījumus;
11. norāda, ka kodoldrošumam un kodoldrošībai vajadzētu būt galvenajām prioritātēm ES dialogā ar tās kaimiņvalstīm, jo īpaši reģionos, kuros var būt liela seismiskā aktivitāte; uzskata, ka daudzpusējās sarunās, tostarp sarunās, kas notiek Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) aizgādībā, ES ir jāatbalsta starptautiski, juridiski saistoši kodoldrošības standarti un jācenšas paplašināt kodoldrošības novērtējumu veikšanu arī ES kaimiņvalstīs; uzsver, ka ir jāveicina informācijas apmaiņa kodolpētniecībā un

tehnoloģiskās un zinātniskās pieredzes apmaiņa šajā jomā;

12. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu paātrināt enerģētikas tirgus integrāciju un liberalizāciju, veicinot reglamentējošo noteikumu turpmāku konvergenci, par pamatu izmantojot Energoregulatoru sadarbības aģentūras (*ACER*) paveikto; neraugoties uz to, ka Enerģētikas kopienas līgumā oglekļa emisiju pārvirzes riskam ir pievērsta pienācīga uzmanība, uzskata, ka ir svarīgi paplašināt un padziļināt Enerģētikas kopienas, lai nodrošinātu pienācīgu tirgus darbību un juridisko noteiktību ieguldījumiem; mudina īstenot tādus kopīgus regulatīvus projektus kā *MEDREG* un veicināt saskaņotus, pārredzamus un nediskriminējošus tirgus noteikumus un zinātnības un pieredzes apmaiņu;
13. uzsver, ka Melnās jūras reģionā ir jākonsolidē daudzpusējā sadarbība enerģētikas jomā atbilstīgi PTO un Enerģētikas hartas līguma pamatprincipiem; atbalsta tirgu un tiesiskā regulējuma pilnīgu integrāciju, pamatojoties uz ES tiesību aktiem enerģētikas un vides jomā, un mudina plašākā Melnās jūras reģiona valstis pievienoties Enerģētikas hartas līgumam, vienlaikus sekmējot ES, EIB un ERAB atbalsta sniegšanu enerģētikas infrastruktūras modernizācijai EKP valstīs;
14. atgādina Enerģētikas hartas dalībniekiem par līgumā un tā attiecīgajos grozījumos un protokolos minētajiem pienākumiem; uzsver, ka ir pilnībā jāievēro un jāpiemēro jebkādas vienošanās par strīdu izšķiršanu; mudina tās Ziemeļāfrikas valstis, kuras pašreiz atrodas novērotāju statusā, pāriet uz pilntiesīgu locekļu statusu;
15. uzskata, ka ES būtu jāveicina labāka sadarbība enerģētikas jautājumos ar EKP valstīm, lai nodrošinātu energoapgādes drošību un sekmētu ES iekšējo tirgus noteikumu īstenošanu;
16. atbalsta sadarbības padziļināšanu tādos sektoros kā ražošana, MVU, pētniecība, izstrāde, inovācija, IKT, tostarp IT sistēmu drošība, kosmos un tūrisms; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus attīstīt zināšanu un inovācijas kopīgo telpu un digitālo ekonomiku, kas pamatojas uz IKT, un aicina dalībvalstis un kaimiņvalstis atkārtoti apliecināt apņemšanos šo attīstību īstenot; atkārtoti apstiprina, ka efektīvi tirdzniecības un ieguldījumu veicināšanas mehānismi starp ES un tās kaimiņvalstīm ir svarīgi, lai nostiprinātu tirdzniecības partnerības un ļautu ekonomikas dalībniekiem un jo īpaši MVU piekļūt pienācīgai un uzticamai informācijai par tirdzniecības un ieguldījumu nosacījumiem partnervalstīs;
17. uzsver ES un tās kaimiņvalstu pētniecības kopīgās plānošanas iniciatīvu sniegto labumu; tādēļ mudina vairāk attīstīt koordināciju, sadarbību un sinerģijas starp visām valsts līmeņa programmām un pētniecības darbībām, ko veic Vidusjūras reģiona kaimiņvalstis, lai tādējādi pastiprinātu šā reģiona vides pētniecības darbību vispārējo saskaņotību un efektivitāti, kā piemēru minot Kopīgo Baltijas jūras pētniecības programmu (*BONUS 169*);
18. ir informēts par *BSI* (Melnās jūras reģiona starpsavienojuma) projekta sasniegumiem, plašākā Melnās jūras reģionā veidojot reģionālu pētniecības un izglītības tīklu, kā arī par tā saikni ar *GEANT*, un aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt pētniecības projektus Melnās jūras reģionā, piemēram, *HP-SEE*, *SEE-GRID*, *SCENE*, *CAREN* un *BSRN*;
19. cer sagaidīt Komisijas priekšlikumus par jauno Eiropas kaimiņattiecību instrumentu

(EKI), atzinīgi vērtē Komisijas modeli „lielāks atbalsts par lielākiem centieniem” un mudina palīdzības piešķiršanas gadījumos lielāku uzmanību pievērst nepieciešamībai pastiprināt diferencēšanu, elastību un nosacītību; mudina ņemt vērā valstu īpatnības, EKP izmantojot „diferencētus partnerības līgumus”; norāda, ka ES palīdzībai vajadzētu būt viegli pieejamai un vairāk koncentrētai uz konkrētu projektu atbalstīšanu nekā konsultāciju sniegšanu, un sistēmai nevajadzētu būt tik stingrai, ka tās dēļ tiktu kavēti centieni panākt izcilību, tomēr katrā ziņā ir pilnībā jāievēro ES finanšu noteikumi;

20. uzskata, ka ir svarīgi panākt objektīvu līdzsvaru starp austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm; aicina Komisiju paātrināt asociācijas nolīgumu, tostarp padziļinātu un vispārēju brīvās tirdzniecības nolīgumu (*DCFTA*), noslēgšanu un īstenošanu;
21. uzsver, ka EKP ir jāveido no makroreģionālās stratēģijas viedokļa, reģionālā līmenī koordinējot Savienības un dalībvalstu darbības; uzsver, ka ES un Vidusjūras reģiona valstu līmenī būtu jānodrošina sinerģija starp šādu stratēģiju un Savienības Vidusjūrai īstenojamiem daudzpusējiem projektiem, piemēram, saules enerģijas izmantošanas plānu Vidusjūras reģionā, pasākumiem civilās drošības, jūras transporta maģistrāļu jomā vai piesārņojuma apkarošanas pasākumiem Vidusjūras reģionā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	20.10.2011
Galīgais balsojums	+: 35 -: 0 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Maria Badia i Cutchet, Jolanta Emilia Hibner, Sajjad Karim, Bernd Lange, Markus Pieper, Hannu Takkula, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann, Hermann Winkler
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Judith Sargentini

19.10.2011

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Lena Kolarska-Bobińska*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka teritoriālās sadarbības principi attiecas arī uz ārējām robežām un tie ir būtisks līdzeklis, ar kuru uzlabot ES ekonomisko attīstību, kā arī ES vispārējos Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) mērķus, tostarp demokrātijas veicināšanu; pauž viedokli, ka šos mērķus var sasniegt vienīgi sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un reģionālajām un vietējām iestādēm, lai rastu praktiskus risinājumus, kā nodrošināt pilsoņu vajadzības uz vietas, un lai ņemtu vērā teritoriālo situāciju dažādību EKP valstīs, vienlaikus veicinot subsidiaritātes un daudzlīmeņu pārvaldības principus; uzsver, ka Komisijai būtu jāpaplašina tās integrētā pieeja, lai nepārprotami atbalstītu vietējās un reģionālās iestādes, kuras ir gan viens no EKP pīlāriem, gan vispārējo interešu nodrošinātājas;
2. uzskata — lai mazinātu attīstības atšķirības un spriedzi starp pārrobežu kopienām, EKP vajadzētu atbalstīt pārrobežu vietējo un reģionālo iestāžu praktiskus projektus, kas sagatavoti, lai panāktu ilgtspējīgu savstarpējo attīstību, sociālo un ekonomisko kohēziju un stingru tiesisko regulējumu uzņēmējdarbības jomā, kurā nebūtu korupcijas; uzskata, ka pārrobežu vietējām un reģionālajām iestādēm vajadzētu iemācīties labāk koordinēt paraugpraksi un apmainīties ar to, lai varētu izmantot iespējas, ko nodrošina kopīga attīstība;
3. uzsver Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) lielo potenciālu, iesaistot reģionus, kuri atrodas ārpus ārējām robežām; mudina noslēgt īpašus nolīgumus ar kaimiņos esošām trešām valstīm par tādu valsts tiesību aktu ieviešanu, kas atzīst ETSG struktūras to valsts tiesību aktos un starpvalstu nolīgumos, ļaujot trešo valstu vietējām un reģionālajām

iestādēm piedalīties ETSG;

4. uzsver Eiroreģionu ievērojamo lomu kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā un mudina Komisiju veicināt un atbalstīt to attīstību, jo īpaši pierobežas reģionos, lai Eiropas kaimiņattiecību politikā sekmētu Eiroreģionu nozīmi;
5. uzskata, ka turpmākajā EKP vajadzētu ņemt vērā nozīmi, kāda attālākajiem reģioniem ir ES ārējo attiecību politikā; norāda, ka šiem reģioniem ir reālas iespējas ietekmēt ES ārpolitiku, jo tie ļauj ES veidot ciešākas attiecības ar daudzām trešām valstīm, no vienas puses, un risināt tādas sarežģītus jautājumus kā nelegālā migrācija, no otras puses; aicina Komisiju nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz novatoriskām finansēšanas iespējām konkrētiem kohēzijas politikas projektiem, lai ļautu tos īstenot un gūt no tiem labumu gan Eiropas reģionos, gan trešo valstu reģionos;
6. uzskata, ka jaunajai EKP pieejai ir jābūt tādai, kas ļauj īstenot ES makroreģionālās stratēģijas, un ka pilnībā jāizmanto iespējas, kas saistītas ar ES makroreģioniem, kuri ietver ES kaimiņvalstis, lai labāk saskaņotu ES un EKP valstu kopīgo interešu prioritātes un projektus un tādējādi sasniegtu savstarpēji pozitīvus rezultātus un ieguldīto līdzekļu optimizāciju;
7. uzsver, ka EKP vajadzētu aplūkot plašāk, lai veicinātu pierobežas teritoriju ekonomisko attīstību; norāda uz pozitīvo ietekmi, kādu ir radījusi vīzu prasību atvieglošana attiecībā uz pārrobežu sadarbības projektu īstenošanu, vietējo pierobežas satiksmi un reģionālo tirgu attīstība, un jo īpaši šo ietekmi izjūt tādas grupas kā studenti, pētnieki, uzņēmēji, mākslinieki un žurnālisti; šajā sakarībā aicina Komisiju pielāgot jēdziena „pierobeža” definīciju atbilstoši teritoriālajām vajadzībām, lai — ja šāda rīcība būtu vēlama — palielinātu vietējās pierobežas satiksmes atļaujas turētāju skaitu, ļaujot šīm personām brīvi pārvietoties visā pierobežas reģionā;
8. saprot, ka Komisijas Reģionālās attīstības ģenerāldirektorātam ir plaša pieredze, kā pārvaldīt Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļus, un pauž pārliecību, ka Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (EKPI) mērķu sasniegšanas labad būtu jāpaļaujas uz šā ģenerāldirektorāta ieteikumiem saistībā ar līdzekļu pārvaldību; tādēļ uzskata, ka šo finanšu instrumentu pārvaldība saistībā ar pārrobežu sadarbības programmām būtu no jauna jāuztic reģionālās attīstības ģenerāldirektorātam, kurš par to bija atbildīgs jau iepriekš;
9. norāda, ka reģioniem ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu ilgtermiņa sociālo un ekonomisko reformu panākumus un garantētu ilgtspējīgu attīstību; tāpēc uzskata, ka partnervalstīm ir aktīvi jāmobilizē iekšzemes resursi un jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un uzņēmējdarbības vides pārstāvji projektu īstenošanā, paplašinot viņu atbildību, lai sasniegtu labvēlīgus rezultātus;
10. uzskata, ka Austrumu partnerības stiprināšana būs galvenais priekšnoteikums ES pierobežas reģionu attīstībai; uzsver, ka Austrumu partnerībai un reģionālajai attīstībai jādarbojas kopā un jāveicina divpusēja un daudzpusēja sadarbība, piemēram, brīvās tirdzniecības nolīgumi, kā arī tādi pienācīgi finansēti kopprojekti kā kultūras un pilsoniskās sabiedrības apmaiņa;

11. uzsver, ka attiecībā uz reģionālo attīstību jāatjauno Barselonas process un Savienība Vidusjūrai, veicinot atbilstošu divpusējo un daudzpusējo sadarbību, piemēram, brīvās tirdzniecības nolīgumus vai kultūras un pilsoniskās sabiedrības apmaiņu, jo īpaši ņemot vērā nesenos pozitīvos notikumus Ziemeļāfrikā;
12. uzsver, ka gan Austrumu partnerībai, gan Savienībai Vidusjūrai ir svarīga nozīme reģionālajā attīstībā; uzsver, ka, neraugoties uz svarīgiem politiskiem notikumiem, šī politika būtu jāaplūko objektīvi, lai nodrošinātu pienācīgi līdzsvarotu pieeju, jo īpaši finanšu un institucionālajā ziņā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	6.10.2011
Galīgais balsojums	+: 40 -: 2 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Philip Bradbourn, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

7.10.2011

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Marek Henryk Migalski*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. aicina taisnīgi sadalīt pašreizējos pilsoniskās sabiedrības mobilitātei un atbalstam paredzētos EKP finanšu programmu līdzekļus, lai austrumu un dienvidu reģioni gūtu līdzvērtīgu labumu no Eiropas ārējās sadarbības atbilstīgi tiem risināmajām problēmām;
2. noteikti apstiprina saikni starp ES un EKP valstu attiecībām un sadarbību kultūras, izglītības un sporta jomā, no vienas puses, un atvērtas pilsoniskās sabiedrības, demokrātijas un tiesiskuma attīstību un sekmēšanu, kā arī pamatbrīvību un cilvēktiesību veicināšanu, no otras puses; uzsver, ka sadarbība šajās jomās sniedz pievienoto vērtību kā Savienībai, tā EKP valstīm;
3. atzīst spēkā esošo ES mobilitātes programmu un reģionālo projektu nozīmi un apstiprina, ka jauniešiem paredzētās ES programmas ir ievērojami uzlabojušas viņu izglītības un apmācības iespējas; uzsver, ka attiecības un sadarbība kultūras un izglītības jomā var nostiprināt pilsonisko sabiedrību, sekmēt demokratizāciju un veicināt tautu savstarpējo sapratni; tādēļ aicina dalībvalstis iespēju robežās ļaut EKP valstu labākajiem studentiem piekļūt izglītībai vai apmācībai un saņemt stipendijas studijām ES;
4. tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis nākamās paaudzes mobilitātes, izglītības un jauniešu programmas (no 2014. gada) attiecināt arī uz ES kaimiņvalstīm, tādējādi ļaujot šīm valstīm piedalīties attiecīgajās programmās; aicina Komisiju paplašināt mobilitātes programmu spektru, cita starpā iekļaujot apmaiņas programmu pilsoniskajai sabiedrībai un sociālo uzņēmumu speciālistiem; aicina dalībvalstis veicināt apmācības iniciatīvas

(tostarp kaimiņvalstu valodu mācību programmas) un mērķsadarbības iniciatīvas valsts civildienesta ierēdņiem;

5. atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt apmaiņas programmu abpusīgumu, lai ES jauniešiem savukārt būtu iespēja mācīties EKP valstīs;
6. atgādina par programmas „Tempus IV” pievienoto vērtību sadarbības veicināšanā un ES kaimiņvalstu izglītības sistēmu modernizācijā un aicina Komisiju palielināt atbalstu šai programmai nākamajā daudzgadu finanšu shēmā;
7. novērtē Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu universitātes panākumus un norāda, ka par tiem būtu jāziņo plašākai sabiedrībai un ka līdzīga iniciatīva būtu jāuzsāk arī Austrumu partnerības reģionā;
8. uzsver, ka ir jāizmanto tās dalībvalstu iniciatīvas izglītības jomā, kas jau atbilst Eiropas kaimiņattiecību politikas mērķiem, tostarp tādas iniciatīvas kā Varšavas Austrumu pētījumu centrs; šajā sakarībā atgādina ES un dalībvalstīm, ka ir svarīgi likvidēt šķēršļus attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos, un uzsver nepieciešamību liberalizēt vīzu režīmu Austrumu partnerības valstu studentiem un jauniešiem, kas vēlas studēt ES dalībvalstīs; šajā sakarībā aicina dalībvalstis ieviest bezmaksas vīzas studentiem no EKP partnervalstīm;
9. uzsver, ka ir jāuzlabo sadarbība starp programmu „Jaunatne kustībā” un EKP, lai izglītojamajiem nodrošinātu iespēju brīvi pārvietoties starp ES un tās kaimiņvalstīm, kas nāktu par labu gan pašai ES, gan kaimiņvalstu jauniešiem, un uzsver, ka tam jānotiek vienlaikus ar šo projektu popularizēšanu ES kaimiņvalstu plašsaziņas līdzekļos;
10. aicina Komisiju noslēgt vairāk partnerības nolīgumu mobilitātes jomā ar kaimiņvalstīm; šajā sakarībā uzsver, ka būtu jāņem vērā Savienības un EKP valstu iedzīvotāju ienākumu atšķirības, kā arī jāapsver labāku stipendiju iespēju nodrošināšana;
11. tādēļ mudina Komisiju pievērst īpašu uzmanību studentu, akadēmiskā personāla, pētnieku un uzņēmēju mobilitātei, nodrošinot pietiekamus resursus un vairāk finansējot un paplašinot spēkā esošās stipendiju programmas, kā arī īstenot strukturētu sadarbību augstākās izglītības un pētniecības jomā, apmaiņas starp universitātēm un publiskā un privātā sektora partnerības pētniecības jomā veicināšanā;
12. uzsver, ka ir svarīgi EKP pastiprināt sadarbību sporta attīstībai attiecīgajās valstīs, ņemot vērā sporta aktivitāšu audzinošo raksturu; aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis censties panākt sportistu brīvu pārvietošanos pasaulē, sākot ar EKP valstu sportistiem;
13. uzskata, ka ir ļoti svarīgi īstenot starptautisku, reģionālu un starpreģionālu sadarbību kultūras jomā, kas pamatotos uz patiesu kultūras dialogu un kurā iesaistītos visi sabiedrības dalībnieki (ar kultūras jomu saistītās varas iestādes, iestādes, organizācijas un asociācijas); šajā sakarībā mudina EKP valstis parakstīt un ratificēt *UNESCO* Konvenciju par atšķirīgas kultūru izteiksmes aizsardzību un veicināšanu;
14. uzskata, ka dalības veicināšana ES kultūras programmās nāk par labu materiālajai un

nemateriālajai attīstībai EKP valstīs un ka ar kultūras palīdzību var arī veicināt inovāciju, demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu, uzņēmējdarbību un jaunradi; tādēļ uzsver nozīmīgo lomu, kas piemīt tādām programmām kā „Media Mundus”, pašreizējiem projektiem saistībā ar Savienību Vidusjūrai un Austrumu partnerības kultūras programmu, piekrist Komisijas nodomam turpināt Īpašo rīcības programmu kultūras jomā un atbalsta domu, ka nākamajā kultūras programmā (2014–2020) varētu iesaistīt arī EKP valstis;

15. turklāt norāda, ka ir jāvienkāršo projektu iesniegšanas, izvērtēšanas un finansēšanas procedūras, lai EKP valstu pilsoniskā sabiedrība varētu skaidri apzināt savas iespējas un tās pārredzami izmantot;
16. norāda, ka kultūras un mobilitātes programmās būtu jāiekļauj arī mākslinieku un mākslas studentu mobilitāte, tādējādi sekmējot pilnveidošanos un domu apmaiņu radošajā un kultūras aspektā;
17. pauž atbalstu īpašas kultūras vīzas izveidei māksliniekiem un citiem kultūras darbiniekiem no EKP valstīm; turklāt aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu par īstermiņa vīzām, lai likvidētu šķēršļus mobilitātei kultūras jomā;
18. aicina EĀDD un Komisiju koordinēt kultūras aspektu stratēģisko izvēšanu ārpolitikā, pastāvīgi un sistemātiski iekļaujot kultūru ES ārējās attiecībās un cenšoties panākt saskaņotību ar dalībvalstu ārpolitikas stratēģijām kultūras jomā;
19. mudina izvērtēt pašreizējās programmas, lai garantētu, ka šo programmu līdzekļi tiek lietderīgi izmantoti ES mērķu un uzdevumu īstenošanai; atbalsta vajadzīgo darbību racionalizāciju Komisijā attiecībā uz dažādām spēkā esošām programmām un projektiem kultūras un izglītības jomā;
20. uzsver, cik svarīgi ir teritoriālo kopienu (jo īpaši pilsētu sadraudzība), Eiropas publisko dalībnieku un EKP valstu tīkli, lai veicinātu politiskās, ekonomikas un kultūras attiecības ar šīm valstīm; šajā nolūkā iesaka labāk informēt un atbalstīt projektu vadītājus un Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta līdzekļu saņēmējus; mudina izveidot Eiropas informācijas un labas prakses apmaiņas platformas;
21. uzsver, ka svarīgi priekšnosacījumi kultūras izpausmju, apmaiņas un dialoga nodrošināšanai ir pamatbrīvību, tostarp izteiksmes brīvības, preses brīvības, kā arī saziņas tiesību (tiešsaistē un bezsaistē), ievērošana; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis ievērot un veicināt šīs brīvības kā Eiropā, tā arī ārpus tās;
22. aicina EĀDD sekmēt konstruktīvu domu apmaiņu ar EKP valstu iestādēm un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, tostarp kultūras jomas pārstāvjiem, lai pastiprinātu cilvēktiesību un pamatbrīvību dialogu un jo īpaši nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu brīvību un plašākā nozīmē vārda brīvību un brīvu piekļuvi informācijai;
23. aicina EĀDD politiski un finansiāli atbalstīt pilsoniskās sabiedrības, neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu un nevalstisko organizāciju centienus visās EKP valstīs, kurās tiek pārkāptas pamatbrīvības un cilvēktiesības, ieviest demokrātisku sistēmu un tiesiskumu;
24. turklāt aicina EĀDD paust nosodījumu par represīvo režīmu aizvien biežāku pievēršanos

interneta satura cenzēšanai un uzraudzīšanai; ar bažām konstatē un nosoda vārda brīvības ierobežošanu un opozīcijas vajāšanu, piemēram, Baltkrievijā. aicina Komisiju nepārtraukti prasīt ieslodzījumā esošo žurnālistu atbrīvošanu;

25. uzsver, ka ir svarīgi uzsākt, īstenot un atbalstīt kultūras un izglītības programmas, kas paredz paust un veicināt līdzdalības demokrātijas pamatvērtības, jo īpaši cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanu, un norāda, ka šīm programmām jābūt pieejamām gan EKP valstu iedzīvotājiem, gan kultūras un izglītības iestādēm.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	5.10.2011
Galīgais balsojums	+: 26 -: 0 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Jean-Marie Cavada, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadelis, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Sampo Terho, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Luigi Berlinguer, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jacky Hénin

18.10.2011

PILSONŪ BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Hélène Flautre*

IEROSINĀJUMI

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai ES ar pārskatīto kaimiņattiecību politiku pilnībā atbalstītu to cilvēku cerības, kuri cīnās par demokrātiju, tiesiskumu, sociālo taisnīgumu un cilvēktiesībām, un uzsver, ka jaunās kaimiņattiecību stratēģijas galvenais elements ir mobilitātes tiesības; šajā sakarībā prasa, lai ES pilnībā atbalstītu demokratizācijas procesu, sniedzot ne tikai humāno palīdzību, bet arī palīdzot veikt politiskas, sociālas, ekonomiskas un kultūras reformas;
2. šajā sakarībā atgādina, ka dalībvalstīm ir jāievēro neizraidīšanas princips un jādara viss iespējamais, lai varētu izveidot pieejamu, taisnīgu un aizsargājošu ES patvēruma sistēmu;
3. uzskata, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) pārskatīšana dod ES iespēju efektīvi pildīt savas saistības un ievērot LES 2., 3., 6., 8. un 21. pantā noteiktās vērtības;
4. aicina Padomi un Komisiju veidot strukturētu dialogu ar trešo valstu valdībām, lai attīstītu abpusēji izdevīgu pieeju mobilitātei, padarītu elastīgākus vīzu piešķiršanas noteikumus, vairāk izmantot ES vīzu kodeksa dotās iespējas un spertu soli vīzu liberalizācijas virzienā, kā arī izvērtētu esošās mobilitātes partnerības, īpaši savstarpējās atkarības ietekmi starp attīstības palīdzību, drošību un legālo un nelegālo migrāciju, kā noteikts dokumentā par vispārēju pieeju migrācijai; prasa īpaši pievērsties tam, lai nodrošinātu, ka partnervalstis necieš no intelektuālā darbaspēka emigrācijas;
5. aicina dalībvalstis un ES ratificēt ANO Konvencijai pret transnacionālo organizēto

noziedzību pievienoto protokolu par migrantu nelikumīgas pārvietošanas pa sauszemi, gaisu un jūru apkaršanu; uzskata, ka ar EKP pārskatīšanu būtu jāveicina konkrētu pasākumu pieņemšana šajās jomās; piekrīt Komisijas viedoklim par migrāciju ģimenes apstākļu dēļ un atzinīgi vērtē gaidāmo Zaļo grāmatu šajā jomā;

6. uzskata, ka saistībā ar visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju ir ļoti būtiski izvērtēt migrācijas plūsmu pamatcēloņus, lai īstenotu piemērotākus atbildes pasākumus mobilitātes tiesību jomā;
7. aicina ES atbalstīt ES līdzekļu novirzīšanu projektiem, kas paredz informēt migrantus par viņu tiesībām un pienākumiem un aizsargāt viņu tiesības, īpaši pievērsties nepavadītu nepilngadīgo migrantu, sievietu un citu mazāk aizsargātu grupu tiesību aizsardzībai; prasa Komisijai, lai tā iesniedz Eiropas Parlamentam detalizētu ziņojumu par kaimiņvalstīm paredzēto ES līdzekļu izlietojumu, tostarp īstenojot Komisijas tematisko programmu „Sadarbība ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jomā”;
8. stingri atbalsta pieeju, ka tiek veidotas partnerattiecības ar sabiedrībām, un tādēļ aicina Komisiju un priekšsēdētāja vietnieci/ augsto pārstāvi izstrādāt mehānismus, kas nodrošinātu pilnīgu šīs pieejas piemērošanu, jo īpaši izveidojot mehānismu, ar kuru mērķu un kritēriju noteikšanā, kā arī partneru nolīgumu īstenošanā un uzraudzīšanā iesaistītu pilsonisko sabiedrību, uzturot pārredzamu dialogu par tieslietu un iekšlietu jautājumiem ar demokrātiski vēlētam varas iestādēm un valstu parlamentiem un pastiprinot Parlamenta demokrātisku kontroli visos ar migrāciju saistītajos mehānismos, dialogos un nolīgumos;
9. aicina Komisiju un Padomi steidzami pievērsties bēgļu krīzei, sadarbībā ar Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas cilvēktiesību komisāru veicot izmeklēšanu par bēgļu laivu nogrimšanas gadījumiem un ar to saistīto palīdzības nesniegšanu jūrā, prasot ES dalībvalstīm publiskot visus ar trešām valstīm noslēgtos nolīgumus, sniedzot atbalstu attiecīgajām valstīm un jo īpaši izvērtējot iespēju ierīkot humanitāro koridoru un nekavējoties atjaunojot sarunas par vienotu ES pārvietošanas programmu; aicina dalībvalstis, sadarbojoties ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, izmitināt Lībiju pametušos bēgļus, kas joprojām atrodas nometnēs Tunisijas un Ēģiptes pierobežas zonās un kam atgriešanās Lībijā apdraudētu dzīvību, ņemot vērā vardarbību pret Subsahāras reģiona iedzīvotājiem; aicina Komisiju precizēt konkrētus nosacījumus, kad dalībvalstis, kurām nākas saskarties ar „nesamērīgu pārvietoto personu plūsmu”, var izmantot noteikumus, kas minēti Direktīvā 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai pēc Komisijas paziņojuma „ES atpakaļuzņemšanas nolīgumu izvērtēšana” sekotu turpmākas darbības, jo īpaši attiecībā uz pamattiesību ievērošanu šādu nolīgumu īstenošanā.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	17.10.2011
Galīgais balsojums	+ : 35 - : 2 0 : 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jan Philipp Albrecht, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Kyriacos Triantaphyllides, Axel Voss, Auke Zijlstra
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Droutsas, Ana Gomes
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Albert Deß, Mikael Gustafsson, Gabriele Zimmer

25.10.2011

KONSTITUCIONĀLO JAUTĀJUMU KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu
(2011/2157(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Andrew Duff*

IEROSINĀJUMI

Konstitucionālo jautājumu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atbalsta iepriekš nošķirtu ārpolitikas un palīdzības politikas virzienu iekļaušanu EKP; vēlas izveidot tādu pastiprinātu institucionālo pasākumu tīklu, kurš būtu stabils, ekonomisks un mērķtiecīgi paredzēts ciešākas ekonomiskās integrācijas un politiskās apvienošanās īstenošanai visu iesaistīto dalībnieku vidū, tostarp visos starptautiskajos forumos, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, panākt pieskaņošanos ES vērtībām;
2. uzsver, ka ir jāpanāk EKP decentralizācija, lai attiecīgajās valstīs veicinātu lielāku sabiedrības līdzdalību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos atbalstīt partnerību izveidi ar sabiedrību, izmantojot tādus instrumentus kā Pilsoniskās sabiedrības palīdzības programma;
3. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu nepieļaut dublēšanos, pievērsties stratēģiski svarīgiem jautājumiem EKP daudzpusējos forumos un izmantot apakšreģionālās un divpusējās sadarbības iespējas attiecībā uz konkrētiem ieguldījumu projektiem un sadarbības programmām; prasa lietderīgāk izmantot pašreizējos finanšu instrumentus, lai pēc iespējas pilnīgāk īstenotu to potenciālu; uzsver, ka ir svarīgi veidot efektīvas apakšreģionālas partnerības plašākā Vidusjūras reģionā un īstenot līdzīgus pasākumus Austrumu partnerībā;
4. atzīst problēmas, ar kurām saskaras projekts par Savienību Vidusjūrai, un atzīst, ka tas līdz šim vēl nav izpildījis savu mērķi un nav palīdzējis veicināt sadarbību plašākā Vidusjūras reģionā; atbalsta pašreizējo projekta atjaunošanas procesu, vienlaikus uzsverot,

ka tam ir jāieņem svarīga loma Vidusjūras reģiona dienvidu valstīs uzsāktajā demokrātijas procesā; uzskata, ka šis process prasa lielāku Savienības uzmanību un līdzdalību un tam cita starpā ir nepieciešami reģionālās sadarbības veicināšanas pasākumi; līdz ar to prasa pārskatīt pašreizējās reģionālās sadarbības struktūras un tās pielāgot jaunajai situācijai atbilstošām vajadzībām, pilnībā izmantojot EĀDD potenciālu; uzstāj, ka augstās pārstāves/ priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Ārējās darbības dienesta uzraudzībā šīs partnerības Eiropas puses saistības ir pilnībā jāiekļauj vispārpieņemtajā ES sistēmā;

5. uzsver, ka, neraugoties uz problēmām, parlamentārā dimensija joprojām ir svarīgs EKP elements, jo tā sniedz iespēju dalīties pieredzē un apmainīties viedokļiem, kas ir vienlīdz svarīgi arī attiecīgo valstu parlamentārajām iekārtām; lai šī dimensija labi darbotos, iesaka sistemātiski novērtēt *Euronest* un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas praktisko kārtību, lai pie izdevības tajā veiktu uzlabojumus;
6. atzinīgi vērtē EKP jauno tendenci koncentrēties uz visaptverošu iestāžu veidošanu; vēlētos vairāk skaidrības par EKP „īpašā statusa” valstu kategorijas saturu un šāda daļējuma pamatotību;
7. iesaka skaidri nošķirt Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta un Eiropas Demokrātijas fonda attiecīgās starpvaldību un nevalstiskās funkcijas, kurām ir jābūt savstarpēji papildinošām; norāda uz nepieciešamību pēc ātrām un elastīgām ES finansēšanas metodēm, lai atbalstītu plurālistisku pilsonisko sabiedrību, tostarp demokrātiskas politiskās partijas, kas sekmē spēcīgas, stabilas un sekulāras demokrātijas attīstību.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.10.2011
Galīgais balsojums	+: 15 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	17.11.2011
Galīgais balsojums	+: 57 -: 0 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Boris Zala
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Charalampos Angourakis, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Göran Färm, Hélène Flautre, Roberto Gualtieri, Doris Pack, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alf Svensson, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marije Cornelissen, Rui Tavares, Ramon Tremosa i Balcells